A BIZOTTSÁG (EU) 2015/1953 VÉGREHAJTÁSI RENDELETE

(2015. október 29.)

a Kínai Népköztársaságból, Japánból, a Koreai Köztársaságból, az Oroszországi Föderációból és az Amerikai Egyesült Államokból származó egyes szilícium-elektromos acélból készült szemcseorientált síkhengerelt termékek behozatalára vonatkozó végleges dömpingellenes vám kivetéséről

AZ EURÓPAI BIZOTTSÁG,

tekintettel az Európai Közösségben tagsággal nem rendelkező országokból érkező dömpingelt behozatallal szembeni védelemről szóló, 2009. november 30-i 1225/2009/EK tanácsi rendeletre (a továbbiakban: az alaprendelet) ([1]) és különösen annak 9. cikke (4) bekezdésére,

mivel:

A. ELJÁRÁS

1. Ideiglenes intézkedések

(1) 2015. május 13-án az Európai Bizottság (a továbbiakban: Bizottság) az (EU) 2015/763 rendelettel ([2]) (a továbbiakban: az ideiglenes rendelet) ideiglenes dömpingellenes vámot vetett ki a Kínai Népköztársaságból (a továbbiakban: Kína), Japánból, a Koreai Köztársaságból (a továbbiakban: Korea), az Oroszországi Föderációból (a továbbiakban: Oroszország) és az Amerikai Egyesült Államokból (a továbbiakban: USA) (a továbbiakban együttesen: az érintett országok) származó egyes szilícium-elektromos acélból készült szemcseorientált síkhengerelt termékek (a továbbiakban: GOES) Európai Unióba történő behozatalára vonatkozóan.

(2) Az eljárás 2014. augusztus 14-én indult azt követően, hogy 2014. június 30-án az Európai Acélszövetség (a továbbiakban: Eurofer vagy a panaszos) panaszt nyújtott be az Unió teljes GOES-termelésének több mint 25 %-át képviselő gyártók nevében.

(3) Az ideiglenes rendelet (15) preambulumbekezdésében foglaltak szerint a dömping és a kár vizsgálata a 2013. július 1. és 2014. június 30. közötti időszakra irányult (a továbbiakban: a vizsgálati időszak). A kár felmérése szempontjából lényeges tendenciák vizsgálata a 2011. január 1. és a vizsgálati időszak vége közötti időszakra (a továbbiakban: a figyelembe vett időszak) terjedt ki.

2. Az eljárás további menete

(4) Azon lényeges tények és szempontok nyilvánosságra hozatalát követően, amelyek alapján az ideiglenes dömpingellenes vámot kivetették (a továbbiakban: az ideiglenes nyilvánosságra hozatal), számos érdekelt fél nyújtott be írásos észrevételt az ideiglenes megállapításokkal kapcsolatban. A felek kérésre lehetőséget kaptak a meghallgatásra. A kereskedelmi ügyekben eljáró meghallgató tisztviselő a JFE Steel Corporation és a Nippon Steel & Sumitoma Metal Corporation japán exportáló gyártókkal meghallgatást tartott.

(5) Az ideiglenes rendelet (27), (224) és (239) preambulumbekezdésében foglaltak szerint a Bizottság tovább folytatta a végleges megállapításaihoz szükségesnek ítélt információk gyűjtését és ellenőrzését. Az ideiglenes intézkedések kivetését követően újabb öt ellenőrző látogatást tett a következő európai uniós felhasználók telephelyein:

— Siemens Aktiengesellschaft, München, Németország,

— ABB AB, Brüsszel, Belgium,

— SGB-Smit Group, Regensburg, Németország,

— Končar – Distribution and Special Transformers, Inc., Zágráb, Horvátország,

— Schneider Electric S.A., Metz, Franciaország.

([1]) HL L 343., 2009.12.22., 51. o.

([2]) A Bizottság 2015. május 12-i (EU) 2015/763 rendelete a Kínai Népköztársaságból, Japánból, a Koreai Köztársaságból, az Oroszországi Föderációból és az Amerikai Egyesült Államokból származó egyes, szilícium-elektromos acélból készült szemcseorientált síkhengerelt termékek behozatalára vonatkozó ideiglenes dömpingellenes vám kivetéséről (HL L 120., 2015.5.13., 10. o.).

(6) Emellett három ellenőrző látogatást tett a következő uniós gyártók telephelyein:

— ThyssenKrupp Electrical Steel UGO SAS, Isbergues, Franciaország,

— ThyssenKrupp Electrical Steel GmbH, Gelsenkirchen, Németország,

— Tata Steel UK Limited (Orb Electrical Steels), Newport, Egyesült Királyság.

(7) A Bizottság valamennyi felet tájékoztatta azokról a lényeges tényekről és szempontokról, amelyek alapján a végleges dömpingellenes intézkedéseket el kívánta rendelni. A felek lehetőséget kaptak arra, hogy e tájékoztatást követően adott határidőn belül ismertethessék észrevételeiket. A kereskedelmi ügyekben eljáró meghallgató tisztviselő egy felhasználói szövetséggel meghallgatást tartott.

(8) A Bizottság mérlegelte az érdekelt felek szóban és írásban benyújtott észrevételeit, és megállapításait indokolt esetben ezeknek megfelelően módosította.

B. **ÉRINTETT TERMÉK ÉS HASONLÓ TERMÉK**

(9) Az ideiglenes rendelet (16) preambulumbekezdésében foglaltak szerint az érintett termék a Kínából, Japánból, Koreából, Oroszországból és az USA-ból származó, jelenleg az ex 7225 11 00 és ex 7226 11 00 KN-kód alá besorolt, 0,16 mm-nél vastagabb, szilícium-elektromos acélból készült szemcseorientált síkhengerelt termékek (a továbbiakban: érintett termék).

(10) Néhány érdekelt fél azzal érvelt, hogy az ideiglenes rendelet (16) preambulumbekezdésében meghatározott érintett termék, illetve a hasonló termék – ellentétben az ideiglenes rendelet (22) preambulumbekezdésben foglaltakkal – nem hasonlóak, mivel nem egyeznek fizikai és kémiai jellemzőik, továbbá e kettőt nem ugyanarra a célra használják. Három exportáló gyártó, egy felhasználói szövetség és két egyedi felhasználó azt állította, hogy az érintett termék nagy permeabilitású és/vagy finomított doménű típusait ki kell zárni a vizsgálat hatóköréből, mivel ezeket a típusokat az Unióban vagy nem kellő mennyiségben, vagy egyáltalán nem állítják elő. Az exportáló gyártók egyike szerint ezek az érintett termék azon típusai, amelyek maximális vasveszteségе 1,88 T értéket meghaladó mágneses polarizáció mellett legfeljebb 0,90 W/kg. Egy másik exportáló gyártó a legfeljebb 0,95 W/kg maximális vasveszteségű típusok kizárását kérte, mivel ezek versenyszempontból csekély átfedést mutatnak az uniós ipar által kínált termékekkel. Egy másik exportáló gyártó azzal érvelt, hogy az érintett terméknek a legfeljebb 1,7T/50 Hz és legalább 1,88 T permeabilitás (indukció) mellett legfeljebb 0,90 W/kg maximális vasveszteségű típusait, valamint a legfeljebb 1,7T/50 Hz és legalább 1,91 T permeabilitás (indukció) mellett legfeljebb 1,05 W/kg maximális vasveszteségű típusait kell kizárni. Egy felhasználó továbbá azzal érvelt, hogy az érintett terméknek a 1,7T/50 Hz mellett legfeljebb 0,80 W/kg maximális vasveszteségű típusait, valamint a legalább 1,9 T B800 tényezőjű, alacsony zajkibocsátású típusait kell kizárni. Egyesek azzal is érveltek, hogy a legalacsonyabb vasveszteséggel rendelkező terméktípusok tulajdonságai és felhasználási céljai jelentősen eltérnek, ezért azokat nem ugyanazok a vevők vásárolják, és azok nem állnak versenyben az érintett termék egyéb típusaival. Egy másik felhasználó továbbá azzal érvelt, hogy két különálló eljárásban kell elemezni a kárt, az okokozati összefüggést és az uniós érdekeket. Végezetül egy másik felhasználó az ideiglenes intézkedések visszavonását, illetve ha ez nem lehetséges, legalább a nagy permeabilitású (azaz legfeljebb 0,90 W/kg maximális vasveszteségű) típusoknak a termék köréből való kizárását kérte.

(11) Ezt a kérelmet a végleges nyilvánosságra hozatalt követően több érdekelt fél megismételte. Egy felhasználó azzal érvelt, hogy az a tény, hogy a Bizottság a GOES három különböző kategóriája tekintetében külön-külön minimális importárat állapított meg, azt bizonyítja, hogy a különböző kategóriákat különállóként kell kezelni, tehát a kizárás indokolt.

(12) A Bizottság úgy ítélte meg, hogy az érintett termék – függetlenül a vasveszteségtől és a zajszinttől, valamint attól, hogy hagyományos vagy nagy permeabilitású termékről van-e szó –, a mágneses mező vezetését lehetővé tevő, szemcseorientált struktúrájú síkhengerelt ötvözött acéltermék. A szemcseorientáltság már leszűkíti az acél technikai és fizikai jellemzőit egy rendkívül nagy szemcseszerkezettel rendelkező egyedi termékre. Ennek megfelelően a termékmeghatározás jól meghatározott terméket eredményez. Megállapítást nyert továbbá, hogy az érintett termék valamennyi típusa közös kémiai jellemzőkkel bír, és fő felhasználásuk is azonos: a transzformátorgyártás. Emellett az érintett termék különböző típusai bizonyos mértékig helyettesíthetők egymással.

(13) Azon érvet illetően, amely szerint a kizárás az érintett termék egyes típusainak az uniós gyártók általi csekély mértékű előállítása miatt indokolt, először is emlékeztetni kell arra, hogy az alaprendeletben semmi nem írja elő, hogy az uniós iparnak az érintett termék valamennyi típusát kereskedelmi mennyiségben kell előállítania. Az uniós ipar ráadásul a vizsgálati időszakban több nagy permeabilitású terméktípust gyártott. A (131) preambulumbekezdésben foglaltak szerint az ellenőrzés azt is kimutatta, hogy az uniós gyártók olyan beruházásokat eszközölnek az érintett termék nagy permeabilitású típusainak előállításába, amely lehetővé teszi számukra, hogy a jövőben növeljék a nagy permeabilitású GOES termelését. Továbbá a (12) preambulumbekezdésben foglaltak szerint a vizsgált termék körének meghatározására a GOES technikai jellemzői irányadók. A kért kizárás csökkenthetné a különösen nagy permeabilitású típusokra vonatkozó, további károkat okozó dömpinggel szembeni védelem szintjét, és így rontaná az uniós ipar jelenlegi termelési mutatóját. Ilyen körülmények között az a tény, hogy az uniós ipar nem gyártja a nagy permeabilitású GOES egyes terméktípusait, nem elegendő ok azoknak a termékkörből való kizárására.

(14) Tekintettel arra az állításra, amely szerint a GOES három különböző kategóriára való elkülönítése (lásd a (11) preambulumbekezdésben) indokolná a kizárást, a Bizottság emlékeztet arra, hogy a vizsgálat a (9) preambulumbekezdésben meghatározott érintett termékre vonatkozik, ezért a Bizottság a kárt, az ok-okozati összefüggést és az uniós érdekeket egyetlen átfogó vizsgálatban végezte el. Az a tény, hogy a Bizottság elismerte a különböző terméktípusok között fennálló minőségbeli különbségeket, és ezeket a minőségbeli különbségeket az uniós érdekekre vonatkozó vizsgálat keretében figyelembe vette az intézkedések formájáról szóló határozatában (lásd a (172) preambulumbekezdésben), nem indokolhatja az intézkedések körének módosítását.

(15) A fentiekre való tekintettel a Bizottság elutasította az e terméktípusoknak a termékkörből való kizárására irányuló kérelmeket. Az intézkedés formájánál azonban a Bizottság figyelembe vette a minőségi különbségeket (lásd a (172) preambulumbekezdést).

(16) Az egyik orosz exportáló gyártó azzal érvelt, hogy egyrészt az érintett terméke „első osztályú" exportált típusa (simább, kevesebb hegesztési varrattal), másrészt a „másodosztályú", illetve „harmadosztályú" exportált típusa (több hibával, varrattal és kisebb simasággal) az orosz iparági gyakorlat szerint egyáltalán nem felcserélhető (egyik irányban sem), és különböző terméknek számít. Érvelése szerint tehát a „másodosztályú" és „harmadosztályú" anyagokat ki kell zárni a termékkörből.

(17) A végleges nyilvánosságra hozatalt követően az orosz exportáló gyártó megismételte kérelmét, és azt állította, hogy ezek a „másod-" és „harmadosztályú" exportált típusok csak a transzformátoripar korlátozott alkalmazásaiban, acélipari szolgáltatóközpontok általi továbbfeldolgozást követően használhatók, ezért ezeket ki kell zárni.

(18) A minőség szempontjából az érintett termék jelenlegi leírása és a KN-kód potenciálisan a terméktípusok széles skálájára vonatkozhat. Azonban mind az uniós gyártók, mind pedig az exportáló gyártók által előállított gyengébb minőségű termékek előállítása szorosan összefügg a gyártási folyamattal, és a gyengébb minőségű típusokat is ugyanabból az alapanyagból, ugyanazokkal a gyártóberendezésekkel állítják elő. Az úgynevezett „másodosztályú" és „harmadosztályú" exportált típusokat ugyancsak transzformátorgyártáshoz való felhasználásra értékesítik, és azok teljes mértékben megfelelnek az érintett termék meghatározásának. Az, hogy további feldolgozásra van szükség, nem szokatlan, és nem lehet oka valamely terméktípus kizárásának. A Bizottság tehát ezt a kérelmet elutasította.

(19) A fentiekre való tekintettel a Bizottság megállapította, hogy az érintett országokban gyártott és értékesített, illetve az uniós ipar által gyártott és értékesített érintett termék az alaprendelet 1. cikkének (4) bekezdése értelmében hasonló terméknek minősül. Az ideiglenes rendelet (16)–(21) preambulumbekezdése ezúton megerősítést nyer.

C. **DÖMPING**

1. **Általános módszertan**

(20) A dömping nagyságának megállapítására alkalmazott általános bizottsági módszertannal kapcsolatban nem érkezett további észrevétel, ezért az ideiglenes rendelet (33)–(45) preambulumbekezdése ezúton megerősítést nyer.

2. **Koreai Köztársaság**

2.1. *Rendes érték*

(21) Az ideiglenes nyilvánosságra hozatalt követően az egyetlen exportáló gyártó rámutatott arra, hogy a rendes értékből le kell vonni a vállalat belföldi fuvar- és kezelési költségeit. Emellett kis mértékben módosítani kell a teljes tekercsekből hasított tekerccsé való átalakítás költségeit. Az ideiglenes rendelet (56) preambulumbekezdésében leírt általános módszertannal összhangban a Bizottság ezt a kérelmet elfogadta és a számításokat ennek megfelelően módosította. Következésképpen az ideiglenes rendelet (46) preambulumbekezdésében ismertetett megállapítások az exportáló gyártó tekintetében módosulnak.

2.2. *Exportár*

(22) Az exportáló gyártó azt állította, hogy kereskedelmi vállalataival és az Unióban működő kapcsolt vállalkozásaival egyetlen gazdasági egységet képez, ezért az exportár meghatározása során nem szabad elvégezni az alaprendelet 2. cikkének (9) bekezdése szerinti kiigazítást.

(23) Nem vitatott, hogy az exportáló gyártó és a kapcsolt importőrök egyazon vállalatcsoporthoz tartoznak. Ezért a Bizottság úgy tekinti, hogy közöttük szövetség áll fenn. Ilyen körülmények között a Bizottságnak az alaprendelet 2. cikke (9) bekezdése szerint kell képeznie az exportárat. A kérelmet ezért a Bizottság elutasította, és az ideiglenes rendelet (50)–(54) preambulumbekezdése megerősítést nyer.

2.3. *Összehasonlítás*

(24) Az exportáló gyártó továbbá a kereskedelmi szintnek az alaprendelet 2. cikkének (10) bekezdése szerinti módosítását kérte azzal az érveléssel, hogy a belföldi értékesítéseket a kapcsolt kereskedők végezték a végfelhasználók felé, míg az exportértékesítéseket a Bizottság *de facto* a forgalmazóknak felszámított árként képezte, ugyanis az alaprendelet 2. cikkének (9) bekezdése szerint levonta a kapcsolt uniós kereskedők értékesítési, általános és adminisztratív költségeit (SGA-költségeit) és keletkezett nyereségét.

(25) Az, hogy a Bizottság az exportárat az alaprendelet 2. cikkének (9) bekezdése szerint képezte, nem jelenti azt, hogy megváltozott volna az exportár megállapításánál alkalmazott kereskedelmi szint. A számtanilag képzett exportár alapja továbbra is a végfelhasználóknak felszámított ár marad. A kereskedelmi szint kiigazítása ebben az esetben nem indokolható, mivel az exportáló gyártó a belföldi és az uniós piacon is egyazon kereskedelmi szinten értékesített. Az exportáló gyártó legalábbis nem nyújtott be semmilyen bizonyítékot arra nézve, hogy a kereskedelmi szintek közötti állítólagos eltérés érintette volna az árak összehasonlíthatóságát, ahogy azt az eladónál következetes és határozott funkcióbeli és árbeli különbségek mutatják az exportáló ország belföldi piacán alkalmazott kereskedelmi szintek között. Ehelyett mindössze azt kérte, hogy a kiigazítás az exportár képzése során az alaprendelet 2. cikkének (9) bekezdése szerint elvégzett kiigazítással legyen azonos. A Bizottság tehát ezt a kérelmet elutasította.

2.4. *Dömpingkülönbözetek*

(26) A rendes érték (21) preambulumbekezdés szerinti módosításainak eredményeképpen a Koreára vonatkozó módosított, végleges dömpingkülönbözetek a következők:

Ország	Vállalat	Végleges dömpingkülönbözet
Koreai Köztársaság	POSCO, Szöul	22,5 %
	Minden más vállalat	22,5 %

3. **Kínai Népköztársaság**

3.1. *Analóg ország*

(27) A Koreai Köztársaság analóg országként való figyelembe vételére vonatkozóan a Bizottság nem kapott további észrevételeket. A Bizottság az ideiglenes rendelet (65)–(71) preambulumbekezdésében foglalt megállapításokat megerősíti.

3.2. *Rendes érték*

(28) A két kínai exportáló gyártó esetében a Bizottság a rendes értéket az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdésének a) pontjával összhangban az analóg országra – ebben az esetben Koreára – vonatkozó ár vagy számtanilag képzett rendes érték alapján határozta meg.

(29) A kínai vállalatokra vonatkozó rendes értéket a Bizottság a Korea esetében meghatározott rendes értéknek a (21) preambulumbekezdésben ismertetett módosítása szerint módosította.

3.3. *Exportár*

(30) Az exportárral kapcsolatban nem érkezett további észrevétel, ezért az ideiglenes rendelet (73)–(74) preambulumbekezdése megerősítést nyer.

3.4. *Összehasonlítás*

(31) A rendes érték és az exportárak összehasonlításával kapcsolatban nem érkezett észrevétel, ezért az ideiglenes rendelet (75)–(78) preambulumbekezdése megerősítést nyer.

3.5. *Dömpingkülönbözetek*

(32) A kitöltött kérdőívek alapján a Bizottság az ideiglenes rendelet (80) preambulumbekezdésében megállapította, hogy a két együttműködő exportáló termelő közös tulajdonban van, ezért kapcsolatban áll egymással. A Bizottság ezért a két vállalatra külön-külön vonatkozó dömpingkülönbözetek súlyozott átlaga alapján ideiglenesen egyetlen dömpingkülönbözetet állapított meg a két vállalatra.

(33) Mindkét együttműködő kínai exportáló gyártó (a Baosteel és a WISCO) vitatta a Bizottság azon határozatát, amely szerint azokat kapcsolt vállalkozásként kell kezelni, és azokra ezért a súlyozott átlag alapján egyetlen dömpingellenes vámot kell alkalmazni. Érvelésük szerint mind a hazai, mind az exportpiacokon versenytársai egymásnak.

(34) A Bizottság megismétli, hogy a két együttműködő exportáló gyártó az állam mint közös tulajdonos révén kapcsolódik egymáshoz. Az ügy körülményei között azonban ezeknek a vállalatoknak az intézkedések kivetését követően aligha állna érdekében exporttevékenységeik koordinálása, tekintettel arra, hogy a (175) és (176) preambulumbekezdésben részletesen ismertetettek szerint az intézkedések lényege a valamennyi exportáló gyártóra vonatkozó azonos minimális importáron alapuló változó vám kivetése. Ezért a Bizottság a végleges szakaszban úgy ítélte meg, hogy nem szükséges eldönteni, hogy a két vállalat az alaprendelet 9. cikkének (5) bekezdése szerint egyetlen egységként kezelendő-e. A jelen vizsgálat céljából ezért két külön dömpingkülönbözet megállapítására került sor.

(35) A végleges nyilvánosságra hozatalt követően a panaszos azzal érvelt, hogy a két kínai exportáló gyártóra alkalmazandó két egyedi vámtétel az exporttevékenységek összehangolását vonhatja maga után abban az esetben, ha az árak a minimális importár alá esnek. Ezért mindkettőjükre egyazon vámtétel megállapítását kérték. Amint azonban a Bizottság fentebb kifejtette, az ügy sajátos körülményei között bizonyos adatokból arra következtet, hogy a nemzetközi árak közép és hosszú távon várhatóan a minimális importár felett maradnak. Emiatt úgy ítéli meg, hogy a két exportáló gyártó közötti koordináció kockázata elhanyagolható, és e kockázat arányosabban orvosolható a körülmények változása esetén elvégzett időközi felülvizsgálattal. A Bizottság tehát ezt a kérelmet elutasította.

(36) Az együttműködés szintje magas volt, mivel a vizsgálati időszakban az Unióba irányuló teljes kínai export 100 %-át a két együttműködő exportáló gyártó adta. Ennek alapján a Bizottság úgy határozott, hogy az országos szintű dömpingkülönbözetet a legmagasabb dömpingkülönbözettel rendelkező együttműködő vállalat szintjén állapítja meg.

(37) Ezek alapján a Kínai Népköztársaságra vonatkozó végleges dömpingkülönbözetek a következőképpen módosulnak:

Ország	Vállalat	Végleges dömpingkülönbözet
Kínai Népköztársaság	Baoshan Iron & Steel Co., Ltd., Sanghaj	21,5 %
	Wuhan Iron & Steel Co., Ltd., Vuhan	54,9 %
	Minden más vállalat	54,9 %

4. **Japán**

4.1. *Rendes érték*

(38) Nem érkezett észrevétel, ezért a rendes értéknek az ideiglenes rendelet (84) és (85) preambulumbekezdésében foglalt meghatározása megerősítést nyer.

4.2. *Exportár*

(39) Nem érkezett észrevétel, ezért az exportárnak az ideiglenes rendelet (86)–(88) preambulumbekezdésében foglalt meghatározása megerősítést nyer.

4.3. *Összehasonlítás*

(40) A rendes érték és az exportárak összehasonlításával kapcsolatban nem érkezett észrevétel, ezért az ideiglenes rendelet (89)–(92) preambulumbekezdése megerősítést nyer.

4.4. *Dömpingkülönbözetek*

(41) A dömpingkülönbözetekkel kapcsolatban nem érkezett további észrevétel, ezért az ideiglenes rendelet (93)–(95) preambulumbekezdése megerősítést nyer.

5. **Oroszországi Föderáció**

5.1. *Rendes érték*

(42) Az érintett termék teljes oroszországi termelését a hagyományos GOES tette ki, és Oroszország az uniós piacon mind első osztályú, mind nem első osztályú minőséget értékesített. Az orosz exportáló gyártó a rendes érték kiigazítását kérte annak figyelembevételével, hogy a nem első osztályú termékeket az első osztályúnál alacsonyabb áron exportálták az uniós piacra.

(43) A Bizottság a nem első osztályú termékek esetében fontolóra vette a rendes érték kiigazításának lehetőségét. Hangsúlyozni kell, hogy a Bizottság az exportáló gyártó kérésének megfelelően már az ideiglenes szakaszban is különbséget tett az első osztályú és a nem első osztályú minőség között, és a méltányos összehasonlítás érdekében különválasztotta az egyes minőségi osztályok árait és költségeit. Ezt a rendes érték és az exportár méltányos összehasonlítását biztosító különbségtételt továbbra is fenn kell tartani.

(44) Nem indokolható azonban magának a rendes értéknek a kiigazítása a nem első minőségi osztályba tartozó termékek gyártási költségeinek csökkentése formájában. Ez a kiigazítás azt jelentené, hogy a költségek jelentős hányadát nem az érintett termékhez rendelnék, holott annál merült fel. A Bizottság valamennyi terméktípus rendes értékét az exportáló gyártó által benyújtott és a helyszínen ellenőrzött tényleges adatok alapján határozta meg. A Bizottság ellenőrizte a költségmegoszlást, és nincsen semmilyen olyan tényező, amely indokolná a költségek mesterséges felosztását vagy bármely egyéb kiigazítást. A különböző terméktípusok közötti árkülönbségeket szükségszerűen elszámolják, hiszen a rendes értéket a terméktípus határozza meg. Ezt az állítást tehát el kell utasítani.

(45) A vállalat azt állította, hogy érvelését bizonyítja az első osztályú és a nem első osztályú termékre vonatkozó dömpingkülönbözet különbsége. Az azonban teljesen rendjén való, hogy a terméktípusok különböző csoportjaira más csoportoktól eltérő dömpingkülönbözet vonatkozzon. A dömpingkülönbözet eltérése nem indokolhatja a rendes érték kiigazítását. Ezt az állítást tehát szintén el kell utasítani.

(46) Az uniós ipar azt állította, hogy az Bizottság tévedett, amikor nem igazította ki az orosz gyártók termelési költségeit az alaprendelet 2. cikkének (5) bekezdése szerint. Közölte továbbá, hogy bár a Bizottság megállapította, hogy az orosz gyártók a csoporton belül a külső értékesítések áraihoz hasonló árakat számítanak fel, kérdéses, hogy a csoporton belüli ügyleti árak ésszerűen tükrözik-e a szóban forgó termékhez kapcsolódó teljes költséget. A Bizottság összehasonlította ezeket az árakat a harmadik feleknek felszámított árakkal, és ez alapján megállapította, hogy a két kapcsolt orosz gyártó a vizsgálati időszakban piaci áron szerezte be nyersanyagait, tehát a beszerzési árak a rendes beszerzési költségeket tükrözték. A vizsgálat során emellett semmilyen jel nem utalt arra, hogy az árszabás során ne vették volna figyelembe a teljes költségeket. A Bizottság ezért úgy ítélte meg, hogy kiigazításra nincs szükség.

(47) A rendes értékkel kapcsolatban nem érkezett további észrevétel, ezért az ideiglenes rendelet (98) és (99) preambulumbekezdése megerősítést nyer.

5.2. *Exportár*

(48) Az orosz exportáló gyártó azt állította, hogy a harmadosztályú anyagok exportját ki kell zárni a dömping megállapításából. Mivel azonban a harmadosztályú anyagok is érintett termék körébe tartoznak, kizárásuknak nem lenne alapja. Ezt az állítást tehát el kell utasítani.

(49) Az orosz gyártó azt állította, hogy a kapcsolt importőr (Novex) nyereségének és SGA-költségeinek kiigazítása nem indokolt, és közölte, hogy e tekintetben nem ért egyet az alaprendelet 2. cikke (8) és (9) bekezdésének bizottsági értelmezésével.

(50) Az orosz gyártó azzal érvelt, hogy az SGA-költségeknek és a nyereségnek a 2. cikk (9) bekezdése szerinti kiigazítása csak abban az esetben indokolt, ha az eladás feltételei értelmében a terméket vámfizetéssel kell leszállítani. Amennyiben viszont a termékeket vám megfizetése nélkül értékesítik, a 2. cikk (8) bekezdése alkalmazandó, azaz nem indokolt az SGA-költségek és a nyereség levonása. Az exportáló gyártó továbbá azt állította, hogy a Novex az NLMK csoport „exportáló ágaként" járt el, importtevékenységet nem végzett, és nem merültek fel olyan költségei, amelyeket „rendesen az importőr visel".

(51) Az ideiglenes rendeletben foglaltak szerint azonban a vizsgálat az állításokkal ellentétben megállapította, hogy a Novex ezeket az importtevékenységeket a vizsgálati időszakban az érintett termék valamennyi értékesítése tekintetében végezte. Sőt, a Novex ezeket a tevékenységeket az acéltermékeknek az érintett terméknél sokkal szélesebb köre vonatkozásában folytatta. A különböző Incoterms-szokványok (DDP, DAP vagy CIF) nem változtatnak azon, hogy a Novex az uniós piacra való behozatal vonatkozásában kapcsolt importőrként járt el valamennyi ügylet esetében. E megállapítás érvénytelenítésére nem nyújtottak be bizonyítékot. Megerősítést nyer tehát, hogy alkalmazandó az alaprendelet 2. cikkének (9) bekezdése szerint kiigazítást kell alkalmazni az SGA-költségek és a nyereség vonatkozásában.

(52) A végleges nyilvánosságra hozatalt követően az orosz exportáló gyártó megismételte állítását, amely szerint a 2. cikk (9) bekezdése szerinti kiigazítás a DDU/DAP feltételekkel értékesített termékek esetében nem indokolt. Új bizonyítékot azonban nem nyújtott be ezen állítása alátámasztására. A Bizottság fenntartja azt a véleményét, hogy valamennyi értékesítést ki kell igazítani a 2. cikk (9) bekezdése szerint, mert a Novex – az ideiglenes rendeletben foglaltak szerint – valamennyi ügylet esetében importőrként járt el, és az orosz exportáló gyártók által a Novex felé felszámolt árak a közöttük fennálló kapcsolat miatt nem voltak megbízhatók.

(53) Az exportárra vonatkozóan nem érkezett további észrevétel, ezért az ideiglenes rendelet (100) preambulumbekezdése megerősítést nyer.

5.3. *Összehasonlítás*

(54) Az összehasonlítással kapcsolatban nem érkezett további észrevétel, ezért az ideiglenes rendelet (101) és (102) preambulumbekezdése megerősítést nyer.

5.4. *Dömpingkülönbözetek*

(55) A dömpingkülönbözetekre vonatkozóan nem érkezett további észrevétel, ezért az ideiglenes rendelet (103)–(105) preambulumbekezdése megerősítést nyer.

6. **Amerikai Egyesült Államok**

6.1. *Rendes érték*

(56) Az Amerikai Egyesült Államokra vonatkozó rendes értékkel kapcsolatban nem érkezett további észrevétel, ezért az ideiglenes rendelet (107) preambulumbekezdésének megállapításai megerősítést nyernek.

6.2. *Exportár*

(57) Nem érkezett észrevétel, ezért az exportárnak az ideiglenes rendelet (108)–(111) preambulumbekezdésében foglalt meghatározása megerősítést nyer.

6.3. *Összehasonlítás*

(58) A rendes érték és az exportárak összehasonlításával kapcsolatban nem érkezett észrevétel, ezért az ideiglenes rendelet (112) és (113) preambulumbekezdése megerősítést nyer.

6.4. *Dömpingkülönbözetek*

(59) Az együttműködő exportáló gyártóra vonatkozó ideiglenes bizottsági megállapításokkal kapcsolatban nem érkezett észrevétel. Ezért az ideiglenes rendelet (114)–(116) preambulumbekezdésében meghatározott dömpingkülönbözetek megerősítést nyernek.

7. **Az egyes érintett országokra vonatkozó dömpingkülönbözetek**

(60) A fentiek alapján a vámfizetés előtti, uniós határparitáson számított CIF-importár százalékában kifejezett, végleges dömpingkülönbözetek a következők:

Ország	Vállalat	Végleges dömpingkülönbözet
Kínai Népköztársaság	Baoshan Iron & Steel Co., Ltd., Sanghaj	21,5 %
	Wuhan Iron & Steel Co., Ltd., Vuhan	54,9 %
	Minden más vállalat	54,9 %
Japán	JFE Steel Corporation, Tokió	47,1 %
	Nippon Steel & Sumitomo Metal Corporation, Tokió	52,2 %
	Minden más vállalat	52,2 %
Koreai Köztársaság	POSCO, Szöul	22,5 %
	Minden más vállalat	22,5 %
Oroszországi Föderáció	OJSC Novolipetsk Steel, Lipeck; VIZ Steel, Jekatyerinburg	29,0 %
	Minden más vállalat	29,0 %
Amerikai Egyesült Államok	AK Steel Corporation, Ohio	60,1 %
	Minden más vállalat	60,1 %

D. **KÁR**

1. **Az uniós gazdasági ágazat és az uniós gyártás meghatározása**

(61) Az uniós gazdasági ágazat és az uniós gyártás meghatározására vonatkozó észrevételek hiányában az ideiglenes rendelet (117) és (118) preambulumbekezdésében levont következtetéseket a Bizottság megerősíti.

2. **Uniós felhasználás**

(62) Egy japán exportáló gyártó azzal érvelt, hogy az uniós felhasználási adatok esetében nem helyes tartományokat megadni, mivel főszabály szerint ezeket az adatokat nem szabadna bizalmasan kezelni.

(63) Amint az már az ideiglenes rendelet (134) preambulumbekezdésében is szerepel, a figyelembe vett időszak alatt a japán érintett termék Hollandiába irányuló behozatalát bizalmas KN-kód alatt jelentették. Az érdekelt felek által rendelkezésre bocsátott adatok bizalmasságának védelme érdekében tartományokat adtak meg. Ha az uniós felhasználási adatokra vonatkozóan pontos számadatokat és nem tartományokat adtak volna meg, az lehetővé tette volna, hogy az egyik japán exportáló gyártó pontosan ki tudja számítani a másik japán exportáló gyártó által végzett behozatalt. Továbbá az ideiglenes rendeletben alkalmazott tartományok értékes információkkal látták el a feleket. Emellett az uniós felhasználás tartományaira alkalmazott indexek révén megfelelően megismerhetők az uniós felhasználás tendenciái.

(64) Az uniós felhasználásra vonatkozó egyéb észrevételek hiányában az ideiglenes rendelet (119)–(124) preambulumbekezdésében levont következtetéseket a Bizottság megerősíti.

3. **Az érintett országokból érkező behozatal**

3.1. *Az érintett országokból származó behozatal hatásainak összesített értékelése*

(65) Két exportáló gyártó azt állította, hogy nem indokolt összesített értékelést végezni az országukból és a többi érintett országból érkező behozatal között: a japán exportáló gyártók egyike azt állította, hogy az érintett termék kizárólag kiváló minőségű típusait exportálják, és mivel az érintett termék exportja csökkenőben van, semmilyen árnyomást nem gyakorolnak az uniós piacra. Az amerikai exportáló gyártó azzal érvelt, hogy az USA-ból érkező behozatal 400 %-kal csökkent a figyelembe vett időszak során, és hogy más gyártókkal szemben mindig jóval magasabb árakat számított fel. Emellett az egyik felhasználó érvként azt hozta fel, hogy azon a tényen túlmenően, hogy egy konkrét exportáló gyártó az érintett termék olyan típusainak értékesítését végzi, amelyet az uniós gyártók és az érintett országok más gyártói nem értékesítenek, egy ilyen összesített értékelés a behozatal visszaesése és az eltérő árképzési magatartás miatt sem megfelelő.

(66) Amint azt az ideiglenes rendelet (132) preambulumbekezdése is elismeri, a Japánból és az USA-ból érkező behozatal csökkent a figyelembe vett időszak során. Ennek ellenére az e két országból érkező behozatal is hozzájárult ahhoz, hogy az érintett termék tekintetében árnyomás alakult ki az uniós piacon. Megállapítást nyert, hogy a Japánból és az USA-ból érkező behozatal dömpingelt volt, és a két ország termékei egyértelműen közvetlen versenyben állnak az uniós termékekkel és a többi exportáló gyártó termékeivel. Az érintett termék valamennyi típusát, beleértve a japán és az amerikai exportáló gyártók által értékesített típusokat is transzformátormagok gyártásához való felhasználásra értékesítik a felhasználók viszonylag korlátozott, ugyanazon csoportja számára. A Bizottság ennélfogva elutasította az összesítés elleni érvelést.

(67) A végleges nyilvánosságra hozatalt követően az amerikai exportáló gyártó megismételte az összesítés elleni érvelését és azt állította, hogy az érintett termék általa forgalmazott típusai nem versenyeznek az uniós gazdasági ágazat termékeivel, hiszen azokat kizárólag az uniós gazdasági ágazatban értékesített típusoknál jobb minőségűk eredményeként értékesítik az uniós piacon.

(68) Az általában az USA-ból érkező behozatallal kapcsolatban a (66) preambulumbekezdésben előadott érveken túl meg kell említeni, hogy az összesített értékelés azonban országos szinten és az érintett termék teljes termékkörére vonatkozóan történik, nem pedig vállalatspecifikus alapon és csak az érintett termék egyes típusainak figyelembevétele mellett. Az állítást ezért a Bizottság elutasította.

(69) A Bizottság arra a következtetésre jutott, hogy a 3. cikk (4) bekezdésében meghatározott összes követelmény teljesült, és így az érintett országokból érkező behozatalt összesítve vizsgálta a kár megállapítása céljából. Ennélfogva az ideiglenes rendelet (125)–(132) preambulumbekezdésében levont következtetéseket a Bizottság megerősíti.

3.2. *Az érintett országokból származó behozatal volumene és piaci részesedése*

(70) Egyéb észrevételek hiányában az ideiglenes rendelet (133)–(136) preambulumbekezdésében levont következtetéseket a Bizottság megerősíti.

3.3. *Az érintett országokból származó behozatal árai és az áralákínálás*

(71) Észrevételek hiányában az ideiglenes rendelet (137)–(148) preambulumbekezdésében levont következtetéseket a Bizottság megerősíti.

4. **Az uniós gazdasági ágazat gazdasági helyzete**

4.1. *Általános megjegyzések*

(72) Egy koreai exportáló gyártó azt állította, hogy torzak a fő kármutatók, mivel nem veszik kellően figyelembe a változó termékösszetételt, amely a figyelembe vett időszak során az érintett termék és a hasonló termék vékonyodásához vezetett. Az említett exportáló gyártó azzal érvelt, hogy a tisztességes és valós kép kialakítása érdekében az előállított mennyiséget hosszban kifejező adatokat kell igényelni az uniós gazdasági ágazattól, vagy a tényleges adatok szerint, vagy legalábbis a termékösszetétel alapján megállapítva az előállított hosszt.

(73) A Bizottság úgy vélte, hogy az exportáló gyártó nem nyújtott be olyan adatokat, amelyek azt bizonyítanák, hogy a hosszon alapuló megközelítés megváltoztatta volna a kármutatókat. Ezen túlmenően az érintett termék és a hasonló termék gyártása, beszerzése és értékesítése kapcsán a tonna a mennyiség kifejezésére használt bevett mértékegység. Az Eurostat adatai is tonnában adják meg az érintett termék és a hasonló termék mennyiségeit. Következésképpen a tonnában való kifejezés megfelelő módszernek bizonyult, és így a Bizottság az említett érdekelt fél érvelését elutasítja.

(74) A fentiek alapján a Bizottság arra a következtetésre jutott, hogy kármutatóinak használata révén tisztességes indikatív kép alakult ki.

4.2. *Termelés, termelési kapacitás és kapacitáskihasználás*

(75) Ugyanez az érdekelt fél és egy felhasználó azzal érvelt, hogy az ideiglenes rendelet egyes bizottsági megállapításai ellentmondanak egymásnak. Ahogy az az ideiglenes rendelet (220) és (222) preambulumbekezdésében is szerepel, a Bizottság magyarázatában egyfelől az szerepel, hogy az uniós gazdasági ágazat termelése a hasonló termék hagyományos típusai felől a nagy permeabilitású terméktípusok felé tolódik. Másfelől az ideiglenes rendelet (150) preambulumbekezdésében szereplő táblázatban az áll, hogy a termelési kapacitás (486 600 tonnáról 492 650 tonnára) nőtt a figyelembe vett időszakban. A szóban forgó érdekelt felek szerint általánosan ismert tény, hogy a vékonyabb (nagy permeabilitású) termékekre való fokozottabb összpontosítás automatikusan a termelési kapacitás csökkenésével jár.

(76) A Bizottság elutasította ezeket az érveket. Először is a kapacitás növekedése mindenekelőtt az egyik uniós gyártó kapacitásának a figyelembe vett időszak során bekövetkezett növekedésének tudható be. Ez az uniós gyártó jelenleg csak az érintett termék hagyományos típusait gyártja. Emellett az ideiglenes rendelet (222) preambulumbekezdése főként a jövőre és nem kizárólag a figyelembe vett időszakra hivatkozik. Ezt az állítást megerősíti az ideiglenes rendelet (196) preambulumbekezdésében szereplő hivatkozás is, miszerint „*az uniós gyártók kisebb vasveszteségű termékösszetételre fognak átállni*".

(77) A fentiek alapján az ideiglenes rendelet (150)–(154) preambulumbekezdésében levont következtetéseket a Bizottság megerősíti.

4.3. *Értékesítési volumen és piaci részesedés*

(78) Egyéb észrevételek hiányában az ideiglenes rendelet (155)–(158) preambulumbekezdésében levont következtetéseket a Bizottság megerősíti.

4.4. *Egyéb kármutatók*

(79) A figyelembe vett időszak egyéb kármutatóinak meghatározására vonatkozó észrevételek hiányában az ideiglenes rendelet (159)–(174) preambulumbekezdésében levont következtetéseket a Bizottság megerősíti.

4.5. *A kárra vonatkozó következtetés*

(80) Az alaprendelet 6. cikkének (1) bekezdésével összhangban a kárra vonatkozó lenti következtetés a vizsgálati időszak ellenőrzött adatain alapul. A vizsgálati időszak utáni adatok gyűjtése és ellenőrzése ugyanakkor az uniós érdekek elemzése keretében történt (lásd még a (110) és a (111) preambulumbekezdést). Az ideiglenes rendelet (170) preambulumbekezdésében szereplő táblázat a 2012. évtől kezdődően rekordszintű veszteségeket és negatív pénzforgalmat mutat. Ezért megerősítést nyert a lenti következtetés, miszerint az uniós gazdasági ágazatot kár érte a vizsgálati időszak folyamán.

(81) Még akkor is, ha néhány kármutatóra vonatkozóan a vizsgálati időszakot követő adatokat vettek figyelembe – különösen a 2015. január és május közötti időszakban elért alacsony nyereséget –, az nem befolyásolja a megállapítást, miszerint az uniós gazdasági ágazatot kár érte.

(82) A fentiek alapján, valamint egyéb észrevételek hiányában a Bizottság megerősíti az ideiglenes rendelet (175)–(179) preambulumbekezdésében levont következtetéseket, melyek szerint a figyelembe vett időszak során az uniós gazdasági ágazatot az alaprendelet 3. cikkének (5) bekezdése értelmében jelentős kár érte.

E. **OKOZATI ÖSSZEFÜGGÉS**

5. **A dömpingelt import hatása**

(83) Több fél azt állította, hogy az érintett országokból érkező behozatal nem okozhatta az uniós gazdasági ágazat által elszenvedett kárt, főként mivel nem történt áralákínálás. Emellett azt is állították, hogy sok esetben maguk az uniós gyártók kezdeményezték és vezették az árcsökkentést mind az uniós, mind más nagyobb piacokon. Az egyik japán exportáló gyártó hozzátette, hogy a dömpingelt behozatal nem növekedett jelentősen, továbbá a behozatal nem nyomja le vagy szorítja vissza jelentős mértékben az árakat. Ezért ez a behozatal nem okozhatta az uniós gazdasági ágazat által elszenvedett kárt, mivel semmilyen árnyomást nem gyakorolhatott az uniós piacra. A végleges nyilvánosságra hozatalt követően egy japán exportáló gyártó azzal érvelt, hogy a Bizottság azon állítása, miszerint ez a behozatal jelentős mértékben lenyomta az árakat az uniós piacon, nem elegendő annak megállapításához, hogy a behozatal áreróziót idézett elő. Az árakban bekövetkezett csökkenésre vonatkozó megállapítás mindössze egy világszintű tendenciát tükröz, és nem jelenti azt, hogy a behozatal áreróziót okozott volna az uniós piacon.

(84) Érvként elhangzott az is, hogy a Bizottságnak számszerűsítenie kell a dömpingelt behozatal és a más ismert tényezők által előidézett tényleges kárt, és a vám szintje nem lehet magasabb annál, ami a kizárólag a dömpingelt behozatal által okozott kár megszüntetéséhez szükséges. Ezeket az észrevételeket a végleges nyilvánosságra hozatalt követően megismételték.

(85) A vizsgálat tényei nem támasztották alá azokat az állításokat, hogy az érintett országokból érkező behozatal nem okozhatta az uniós gazdasági ágazat által elszenvedett kárt. Amint azt az ideiglenes rendelet (137)–(164) preambulumbekezdése vázolta, a dömpingelt behozatal átlagos egységárának csökkenése a figyelembe vett időszakban körülbelül 30 % volt. Ennek eredményeképpen ez a behozatal jelentős mértékben lenyomta az árakat az uniós piacon, akár arra is rákényszerítve az uniós gyártókat, hogy jóval a költségeik alá csökkentsék eladási áraikat annak érdekében, hogy összehangolják őket az érintett országokból érkező behozatal árszintjeivel. Emellett – ahogy az az ideiglenes rendelet (181)–(183) preambulumbekezdésében is szerepel – egyértelműen megállapított időbeli egybeesés tapasztalható egyfelől a dömpingelt behozatalnak a folyamatosan csökkenő árak melletti folytatódása, másfelől az uniós gazdasági ágazat által elszenvedett, veszteséges helyzetbe torkolló értékesítési-volumen-csökkenés és árerózió között.

(86) Az állítást, miszerint az árak csökkenése mindössze egy világszintű tendenciát tükröz, a Bizottság a következő okokból elutasítja. Először is az érintett terméknek nincs egy olyan világszintű piaca, mint egyes más termékeknek. Másodsorban a dömpingre vonatkozó megállapítások eltérő dömpingkülönbözeteket állapítottak meg, amelyek arra utalnak, hogy a különböző piacokon eltérőek az árszintek. Harmadsorban a vizsgálat feltárta, hogy az árszintek és a becsült áremelkedések nem egy ütemben mozognak a világ különböző régióiban (2014-re vonatkozóan 2015 első negyedévéig bezárólag). Negyedsorban még ha van is jele annak, hogy a vizsgálati időszakban a világ számos régiójában árcsökkenés következett be, ez a csökkenés régiónként eltérő, ami által az uniós piacon – lévén nyitott piac – az árak jelentősen visszaestek (lásd a (85) preambulumbekezdést).

(87) Még akkor is, ha nem történik alákínálás, amit az ideiglenes rendelet el is ismert, az uniós gyártók nem tudták áraikat a költségeik feletti szintre szabni, és ez jelentős veszteségekkel járt a figyelembe vett időszak során. Ezért az alákínálás hiánya – amely a kárelemzés során figyelembe veendő tényezők egyike csak – nem jelenti azt, hogy a dömpingelt behozatal nem okozhatott kárt. Az uniós gazdasági ágazat árai az alacsony árú, dömpingelt behozatal okozta súlyos árerózió eredményeként alakultak ki. Ilyen jelentős nyomás nélkül az uniós gazdasági ágazatnak nem lett volna oka ilyen alacsony szintre csökkenteni árait. Az uniós gyártóknak a dömpingelt behozatal által az eladási áraikra mért súlyos árnyomás miatt nem volt más választásuk, mint hogy a költségeik alatti áron értékesítsenek annak érdekében, hogy megvédjék piaci részesedésüket, és gazdaságos termelési szintet

tartsanak fenn. Következésképpen ezeket az érveket a Bizottság elutasítja. Ezen túlmenően a Bizottság a dömpingelt behozatal és a más ismert tényezők által előidézett tényleges kár számszerűsítésének szükségességével kapcsolatos érv kapcsán úgy véli, hogy – ahogy az az ideiglenes rendelet (201) preambulumbekezdésében is szerepel – az összes többi tényező még az esetleges együttes hatásukat tekintetbe véve sem szünteti meg a kár és a dömpingelt behozatal közötti ok-okozati összefüggést.

(88) A figyelembe vett időszak alatti árakat és árképzést illetően egy kínai exportáló gyártó azzal érvelt, hogy az uniós gazdasági ágazat kezdeményezte az árcsökkentéseket a figyelembe vett időszak elején. Egy másik felhasználó azt az érvet is felhozta, hogy az intenzív árverseny sokkal inkább az uniós és exportáló gyártók azzal kapcsolatos törekvéseinek közvetlen következménye, hogy a csökkenő kereslet ellenére fenntartsák vagy növeljék a volument.

(89) Amint az az ideiglenes rendelet (158) preambulumbekezdésében szerepel, a Bizottság ezeket az érveket elutasítja. Először is nincs bizonyíték arra, hogy az uniós gazdasági ágazat kezdeményezte volna ezeket az árcsökkentéseket. Másodsorban gazdasági szempontból nincs értelme annak, hogy az uniós gazdasági ágazat anélkül kezdjen a termékek nagy veszteségek melletti értékesítésébe, hogy arra valami ne kényszerítené. Végezetül emlékeztetni kell arra, hogy egyértelmű időbeli egybeesés van a dömpingelt behozatalnak a folyamatosan csökkenő árak melletti folytatódása és az uniós gazdasági ágazat értékesítési volumenének csökkenése és az áreróziót között, ami az uniós gyártók számára jelentősebb veszteséggel járt.

(90) Emellett a kínai exportáló gyártó azt állította, hogy nem világos, hogy az exportáló gyártók által szabott magasabb árak miként okozhatnának áreróziót. Egy japán gyártó érvei szerint a Bizottság nem tud semmilyen összefüggést kimutatni az Unióban bekövetkezett árcsökkenések és az érintett terméknek az érintett országokból érkező behozatala között. Egy felhasználó megkérdőjelezte a Bizottság főbb érveinek jogosságát, mivel figyelmen kívül hagyta az áralákínálás hiányát. Szintén ezzel összefüggésben egy felhasználó azt az észrevételt tette, hogy egy gyártó hosszú távú árháború fenntartására vonatkozó képessége számos tényezőtől – így a hatékonyságtól, az előállítási költségektől és a termékminőségtől is – függ és nem csak annak a csoportnak a méretétől, erősségétől és stratégiájától, amelyhez a gyártó tartozik.

(91) A Bizottság az érdekelt felek érveit a következő okokból elutasítja. A (87) preambulumbekezdésben tett észrevételektől eltekintve a különösen az uniós piacon érvényesülő agresszív árstratégiákat az exportáló gyártók a következő ok miatt hosszabb ideig képesek alkalmazni, mint az uniós gyártók: az exportáló gyártók piaci részesedése a hazai piacon sokkal nagyobb, mint az uniós gyártók piaci részesedése az Unióban. Az uniós piac emellett nyitott piac, míg az érintett országok exportáló gyártóinak belföldi piacaira más versenytársak, többek között az uniós gyártók nem tudnak könnyedén bejutni. A világpiacon a 2003–2010-es évek virágzása nyomán kialakult kapacitásfelesleg következtében a figyelembe vett időszak alatt agresszív árképzés indult a versenyben álló uniós gyártók és exportáló gyártók között. Ezzel összefüggésben a Bizottság megjegyezte, hogy egy kivételével az összes exportáló gyártó a tényleges termelésnél magasabb termelési kapacitásról számolt be a vizsgálati időszak alatt. Végezetül az Unióban bekövetkezett árcsökkenések és az érintett termék behozatala közötti összefüggés kapcsán elmondható, hogy közvetlen összefüggés áll fenn az árak csökkenése tekintetében, jóllehet nem ugyanolyan fokú, mint a volumen esetében.

(92) A fenti okok összességére tekintettel a Bizottság úgy vélte, hogy – mintahogyan az már az ideiglenes rendelet (145) preambulumbekezdésében is szerepel – a kárt kifejezetten bizonyítja az uniós gyártókra az eladási áraikat terhelő súlyos árnyomás miatt nehezedő kényszer. Ez a nyomás arra kényszerítette őket, hogy a költségeik alatti áron értékesítsenek annak érdekében, hogy megvédjék uniós piaci részesedésüket, lehetővé téve számukra a termelés fenntartható szintjének megőrzését.

(93) A dömpingelt behozatal hatásaira vonatkozó egyéb észrevételek hiányában az ideiglenes rendelet (181)–(183) preambulumbekezdésében levont következtetéseket a Bizottság megerősíteti.

6. **Az egyéb tényezők hatása**

6.1. *A gazdasági válság*

(94) Az egyik érdekelt fél azt állította, hogy szemben az ideiglenes rendelet (185) preambulumbekezdésében levont következtetésekkel az uniós gazdasági ágazat alulteljesített a figyelembe vett időszak alatt, mindenekelőtt azért, mert az uniós piacon visszaesett a kereslet az érintett termék hagyományos típusai iránt. Egy másik érdekelt fél pedig azt állította, hogy az uniós felhasználás mintegy 11 %-os visszaesése a döntő fontosságú elem annak magyarázatához, hogy az uniós gazdasági ágazatot miért nem érte jelentős kár az exportáló gyártók behozatalának következtében. A szóban forgó érdekelt fél érvei szerint az uniós gazdasági ágazat teljesítményére az értékesítési volumen szempontjából jellemző minta pontosan ugyanazt a tendenciát követi, mint az uniós felhasználás csökkenése, és így az uniós gazdasági ágazatot ért kár megállapítása szempontjából az számít a leginkább döntő fontosságú elemnek.

(95) Mintahogyan azt az ideiglenes rendelet (121) és (156) preambulumbekezdése is elismeri, valóban volt hasonlóság az uniós felhasználás és az uniós gazdasági ágazat értékesítési volumenének alakulása között, jóllehet az uniós gazdasági ágazat értékesítési volumene valamelyest többet csökkent, mint a felhasználás. Ennek ellenére – összhangban a korábban említettekkel – a kár megállapítása szempontjából az bír döntő jelentőséggel, hogy az uniós gyártók a költségek alatti árakon aluli értékesítésre kényszerültek. Ezért az érdekelt fél ezzel kapcsolatos állításait el kell utasítani. Ezen túlmenően a Bizottság fenntartja az ideiglenes rendelet (184) preambulumbekezdésében elismerteket, miszerint a gazdasági válság hatására az EU-ban csökkent a kereslet, azonban nem a gazdasági válság a kár kiváltó oka. Ezzel kapcsolatban megjegyzendő, hogy míg az uniós felhasználás 2011 és 2012 között csökkent, 2012-ben körülbelül a 2010-es szintnek felelt meg. Ugyanakkor az uniós gazdasági ágazatnak 2010-ben 14 %-os nyeresége volt, míg 2012-ben majdnem 10 %-os veszteséget könyvelt el. Így még ha a gazdasági válság hozzá is járult a kárhoz, nem lehet azt a következtetést levonni, hogy a válság érvénytelenítené az ok-okozati összefüggést a dömpingelt behozatal és az uniós gazdasági ágazat által elszenvedett jelentős kár között.

(96) Az ideiglenes rendelet (184) és (185) preambulumbekezdésében levont következtetéseket ennélfogva a Bizottság megerősíti.

6.2. *Az uniós gyártók nem elég versenyképesek*

(97) A kínai exportáló gyártó azt állította, hogy a dömpingelt behozatalon kívül számos egyéb tényező is magyarázza az uniós gyártók előtt álló kihívásokat: ilyen a nyersanyagok magas ára, a CO_2 kibocsátáskereskedelem, és mindenekelőtt a gazdasági bizonytalanságok és a drasztikusan visszaesett felhasználási szintek, különösen Dél-Európában.

(98) Lehetséges, hogy az uniós gyártók komparatív hátrányban lennének, ha több egyéb tényezőt (így a magas nyersanyagárakat stb.) összehasonlítanák például az orosz, kínai vagy amerikai exportáló gyártók költségeivel.

(99) Ezek az érvek azonban nem adnak kielégítő magyarázatot arra, hogy az uniós gazdasági ágazat miért volt képes 2010-ben és az azt megelőző években körülbelül 14 %-os nyereséget elérni, lévén, hogy ez a költség tekintetében fennálló lehetséges komparatív hátrány 2010-ben és az azt megelőző években is fennállt.

(100) Ezért ezt az állítást a Bizottság elutasítja.

6.3. *Harmadik országokból származó behozatal*

(101) A harmadik országokból származó behozatalra vonatkozó észrevételek hiányában az ideiglenes rendelet (189) és (190) preambulumbekezdésében levont következtetéseket a Bizottság megerősíti.

6.4. *Az uniós gazdasági ágazat exportteljesítménye*

(102) Két exportáló gyártó azzal érvelt, hogy az uniós gyártók által végzett kivitelre vonatkozó adatok agresszív árképzési politikájukat bizonyítják, mivel ezek az árak jelentősen elmaradnak az Unió piacán felszámított uniós eladási árak súlyozott átlagától, sőt még az önköltségi áraiktól is. Egy másik exportáló gyártó érvei szerint a Bizottságnak pontosan külön kellene választania és meg kellene különböztetnie a gazdasági válság és az uniós gazdasági ágazat gyenge exportteljesítményének káros hatásait. Egy másik felhasználó azzal érvelt, hogy a Bizottság arra irányuló következtetését, hogy sikerült megóvni az exportteljesítmény magas szintjét, és az nem volt döntő fontosságú az uniós gazdasági ágazatot ért kár szempontjából, nem támasztják alá az adatok, mivel az exportértékesítés 22,7 %-kal, a belföldi értékesítés viszont csak 11 %-kal esett vissza a figyelembe vett időszakban.

(103) Ezeket az állításokat a Bizottság a következő okokból elutasította. Az uniós gyártók által az exportpiacon felszámított, az uniós piacon alkalmazott egységárnál alacsonyabb eladási egységárat annak fényében kell vizsgálni, hogy az nagy arányú másodosztályú GOES-terméket foglal magában, amelyet főleg engedményesen exportálnak és értékesítenek. Emellett az ideiglenes rendelet (193) preambulumbekezdése már elismerte, hogy az exportteljesítmény hozzájárult a kárhoz, ugyanakkor nem szüntette meg az ok-okozati összefüggést a dömpingelt behozatal és az uniós gazdasági ágazat által elszenvedett kár között.

(104) Az uniós gazdasági ágazat exportteljesítményének hatására vonatkozó egyéb észrevételek hiányában a (191)–(193) preambulumbekezdésben levont következtetéseket a Bizottság megerősíti.

6.5. *Az uniós gazdasági ágazat kapacitásfeleslege*

(105) Egy másik érdekelt fél arról tett említést, hogy az uniós gazdasági ágazatot súlyos kapacitásfelesleg jellemzi, és az uniós gyártók termelési volumenének visszaesése főként a felhasználási szintek Unióban bekövetkezett csökkenésének és az uniós gyártók exportvolumenének – különösen 2012 és 2013 között – végbement komoly hanyatlásának tudható be.

(106) A Bizottság az állítást visszautasította, mivel az állítólagos kapacitásfelesleg inkább a dömpingelt behozatal következménye, nem pedig az uniós gazdasági ágazat által elszenvedett kár oka, amint az az ideiglenes rendelet (194)–(197) preambulumbekezdésében is szerepel.

(107) A fentiekre vonatkozó egyéb észrevételek hiányában az ideiglenes rendelet (194)–(197) preambulumbekezdésében levont következtetéseket a Bizottság megerősíti.

6.6. *Az Oroszországból származó behozatal hagyományos minőségű termékeket foglal magában*

(108) Az erre vonatkozó észrevételek hiányában az ideiglenes rendelet (198) és (199) preambulumbekezdésében levont következtetéseket a Bizottság megerősíti.

7. **Az okozati összefüggésre vonatkozó következtetés**

(109) Az okozati összefüggésre vonatkozó egyéb észrevételek hiányában az ideiglenes rendelet (200)–(202) preambulumbekezdésében levont következtetéseket a Bizottság megerősíti.

F. **AZ UNIÓS ÉRDEK**

1. **Előzetes megjegyzések**

(110) Az alaprendelet 6. cikkének (1) bekezdése szerint a vizsgálati időszakot követő időszakra vonatkozó információkat rendszerint nem lehet figyelembe venni. Annak eldöntése során azonban, hogy fennáll-e az alaprendelet 21. cikke (1) bekezdésének értelmében vett uniós érdek, a vizsgálati időszakot követő időszakra vonatkozó információt az említett célokra tekintettel figyelembe lehet venni ([1]).

(111) Mind a felhasználók, mind az exportáló gyártók olyan észrevételt tettek, hogy szükséges a vizsgálati időszak utáni lényeges fejlemények figyelembe vétele. Az ideiglenes intézkedések elrendelését követően tett legtöbb észrevétel és állítás a vizsgálati időszak utáni alábbi fejleményekre vonatkozott: Egyre nagyobb az érintett termékek nagy permeabilitású típusainak hiánya az uniós piacon, főként a környezettudatos tervezésről szóló rendelet végrehajtásának 1. szakaszára tekintettel (az ideiglenes rendelet (233) preambulumbekezdésben említetteknek megfelelően), de amiatt is, mert az uniós gyártók állítólag nem képesek az ilyen nagy permeabilitású terméktípusokat megfelelő minőségben piacra dobni. Ezen túlmenően, a vizsgálati időszakot követően számottevően emelkedett az érintett termékek és a hasonló termékek ára. A felek arra is hivatkoztak, hogy a Bizottság alábecsülte az ideiglenes intézkedéseknek a transzformátoriparra gyakorolt hatását, különösen azáltal, hogy túl alacsonyan határozta meg az érintett termék részarányát a felhasználók gyártási összköltségén belül. Végezetül arra hivatkoztak, hogy az uniós gyártók ismét nyereségessé váltak, további védelmük ezért szükségtelen.

(112) Ezek a vizsgálati időszak után bekövetkezett állítólagos fejlemények – különösen a jogszabályi keret változásának, a nagymértékű áremelkedésnek és egyes terméktípusok piaci hiányának együttes hatása –, amennyiben bizonyítást nyernek, az ügy különleges körülményeire tekintettel relevánsak a megfelelő intézkedések elrendeléséhez fűződő uniós érdek értékelése szempontjából. Ezért a Bizottság kivételesen úgy határozott, hogy tovább folytatja a vizsgálati időszakot követően, 2014 júliusa és 2015 májusa között bekövetkezett fejlemények vizsgálatát. Amint az a fenti (5) preambulumbekezdésben szerepel, valamint az ideiglenes rendelet (27), (224) és (239) preambulumbekezdésében tett megállapításokra tekintettel a vizsgálati időszak utáni fejleményekre vonatkozó további információk gyűjtésére került sor, valamint, az ideiglenes intézkedések elrendelését követően, számos felhasználónál illetve uniós gyártónál tett látogatásra.

([1]) A Törvényszék T-192/08. sz. ügyben 2011. október 25-én hozott ítélete. Transnational Company „Kazchrome" AO, 221. pont.

2. **Az uniós gazdasági ágazat érdeke**

(113) Néhány érdekelt fél azt állította, hogy szükségtelen volt az intézkedések meghozatala, mivel az uniós gazdasági ágazat nyereségessége a vizsgálati időszak után magas szintet ért el, a nagymértékben megemelkedő áraknak köszönhetően, és mert a piac szabályozta önmagát. Ennek következtében az állítások szerint az uniós gazdasági ágazatot a vizsgálati időszakot követően már nem érte kár.

(114) Amint az a fenti (5) preambulumbekezdésben szerepel, nyolc kiegészítő helyszíni ellenőrzésre került sor ezen állítások vizsgálata céljából. Ezek az ellenőrzések rámutattak arra, hogy az egyes uniós gyártók nyereségessége eltérő volt, de az átlagot tekintve az uniós gyártóknál a 2014. július és december közötti időszakban 16,6 % mértékű veszteség keletkezett, majd a 2015. január és május közötti időszakban ismét 1,1 % mértékű nyereség. Ezért a Bizottság arra a következtetésre jutott, hogy az uniós gazdasági ágazat felépülése a vizsgálati időszakot követően csekély mértékű volt. Ezek a százalékos adatok az összes uniós gyártó adózás előtti nyereségességének súlyozott átlagát mutatják a 2015. január és május közötti időszakra vonatkozó eredménykimutatásaik alapján, a független vevőknek történő uniós értékesítéseik százalékában kifejezve.

(115) A végleges nyilvánosságra hozatalt követően egy felhasználói szövetség azt állította, hogy az uniós gyártók már nem károsodnak, tekintettel arra, hogy teljes kapacitással működnek és csak nehezen tudnak a kereslettel lépést tartani. Az egyik felhasználó hasonló észrevételt tett, nevezetesen, hogy az állandó áremelkedések miatt már 2015 tavaszán 5 %-ot meghaladó nyereség keletkezésére számítanak.

(116) Az alaprendelet 6. cikkének (1) bekezdésével összhangban azonban a kárra vonatkozó következtetés a vizsgálati időszak ellenőrzött adatain alapult. A vizsgálati időszakot követően keletkezett adatok gyűjtése és ellenőrzése pedig az uniós érdek elemzésének keretében történt. Az ideiglenes rendelet (170) preambulumbekezdésében szereplő táblázat mutatja a 2012-es évtől bekövetkezett rekordméretű veszteségeket és negatív pénzforgalmat.

Az uniós gazdasági ágazatot még a vizsgálati időszakot követően keletkezett adatok figyelembevétele mellett is változatlanul kár éri: A 2015. január és május közötti időszakban keletkezett csekély nyereségek nem tudják ellensúlyozni a négy egymást követő év nagymértékű veszteségeit. A kárelemzés továbbá számos tényezőn alapul; a nyereségesség csak egy ilyen a sok közül.

(117) Ezért megerősítést nyert az a következtetés, hogy a vizsgálati időszakban az uniós gazdasági ágazatot kár érte. Tekintettel arra, hogy az uniós gazdasági ágazat érdekével kapcsolatos egyéb észrevétel nem érkezett, a Bizottság azt a következtetést vonja le, hogy a dömpingellenes vámok kivetése az uniós gazdasági ágazat érdekét szolgálná, mivel lehetővé tenné az uniós gazdasági ágazat számára, hogy felépüljön az azonosított, kárt okozó dömping hatásaiból.

3. **A független importőrök érdeke**

(118) A független importőrök és kereskedők érdekeire vonatkozó észrevételek hiányában az ideiglenes rendelet (208)–(212) preambulumbekezdését a Bizottság megerősítette.

4. **A felhasználók érdekei**

4.1. *Bevezetés*

(119) Amint az a fenti (5) és (6) preambulumbekezdésben szerepel, a vizsgálati időszak utáni fejleményekre vonatkozó további információk gyűjtésére került sor a felhasználóktól, valamint öt olyan felhasználónál tett látogatásra, amelyek az ideiglenes intézkedések elrendelését követően bőséges információt szolgáltattak.

(120) Az egyik érdekelt fél azzal érvelt, hogy a legtöbb uniós tagállamban megtalálható kis-, közepes és nagyvállalatokból álló uniós transzformátoripar igen jelentős részét teszi ki. Ez az érdekelt fél arra hivatkozott, hogy sok olyan kis- és közepes vállalat van, amelyet az intézkedések a legsúlyosabban fognak érinteni. Ebben az összefüggésben az olasz transzformátorgyártó vállalatokat képviselő szövetség azt állítja, hogy az Olaszországban elért teljes árbevétel 60 %-a a kis- és közepes transzformátorgyártó vállalatoknál keletkezik.

(121) Bizonyítékok hiányában nem volt megfelelően értékelhető az az állítás, mely szerint az intézkedések a legsúlyosabban egy sor kis- és közepes transzformátorgyártó vállalatot (kkv) fognak érinteni. Az állítás mindazonáltal elfogadhatónak tűnik az öt ellenőrzött felhasználótól kapott információk alapján, amelyek közül az egyik kis vagy közepes vállalat.

4.2. *Ellátási hiány és minőségbeli különbségek*

(122) Az ideiglenes intézkedések elrendelését követően több felhasználó nyilatkozott úgy, hogy az érintett termék nagy permeabilitású típusai az Unión belül korlátozottan állnak rendelkezésre, valamint, hogy a helyzet a vizsgálati időszak után tovább romlott. Állításuk szerint a korlátozott mennyiségnek az az oka, hogy a kínálati oldal egyre kevésbé van egyensúlyban az érintett termék e különleges típusait kereső felhasználók részéről megnövekedett kereslettel. Ezzel összefüggésben továbbá úgy érveltek, hogy az uniós iparág kapacitása nem elegendő az uniós piacokon megnövekedett kereslet kielégítésére, valamint, hogy az exportáló gyártókon kívül semmilyen más alternatív forrás nem áll rendelkezésre. Ezen túlmenően arra hivatkoztak, hogy bár az Unió stratégiai döntést hozott a tekintetben, hogy az érintett termék esetében növelni kell a nagy permeabilitású típus gyártási arányát a hagyományos típussal szemben, ez az átállás időbe fog telni, mivel ki kell építeni és el kell mélyíteni a szükséges műszaki szakértelmet. Egyes felhasználók ezen kívül azt is állították, hogy az érintett országokból származó behozatallal szembeni bármilyen dömpingellenes intézkedések további káros hatással lennének a nagy permeabilitású típusok unión belüli hozzáférhetőségére az uniós gyártók gyártási kapacitása, illetve magas szintű technikai kapacitása közötti különbség miatt. Mindezekre tekintettel az uniós gazdasági ágazat arra hivatkozik, hogy semmilyen jogszabályi kötelezettsége nincs meghatározott típusok terén a teljes uniós kereslet kielégítésére.

(123) A vizsgálati időszak utáni adatok azt mutatták, hogy az uniós gyártók eddig még továbbra sem képesek a teljes kereslet kielégítésére a GOES-termékek összes nagy permeabilitású típusa esetében, különösen a legfeljebb 0,90 W/kg vasveszteségű terméktípusoknál. Továbbá, e típusok esetében, különösen a vizsgálati időszak után, termelési hátralék és szállítási késedelem volt megállapítható annak ellenére, hogy korábban megállapodás született a szállítási feltételekről. Egy koreai exportáló gyártó, amely a vizsgálati időszak alatt exportálta főleg az érintett termék nagy permeabilitású típusait, a vizsgálati időszakot követően beszüntette az Unióba irányuló exportját. Ennek okai ismeretlenek. Negyedszer, az érintett termék kiváló minőségű, nagy permeabilitású típusai iránti kereslet várhatóan továbbra is növekedni fog a környezettudatos tervezésről szóló rendelet 1. szakaszának végrehajtása miatt, amely 2015 júliusában lépett hatályba, a (140) és azt követő preambulumbekezdésekben kifejtettek szerint.

(124) A technikai szakértelem és a minőségi követelmények tiszteletben tartása mellett több felhasználó úgy nyilatkozott, hogy még akkor is, amikor az uniós gazdasági ágazat garantáltan alacsony maximális vasveszteségű szemcseorientált síkhengerelt termékeket állított elő, az exportáló gyártóktól vásárolt hasonló vasveszteségű termék általában véve jobb minőségűek voltak a maximális vasveszteség és a zajteljesítmény tekintetében.

(125) Felhasználók által a vizsgálati időszakot követő időszakra vonatkozóan benyújtott bizonyítékok minőségi problémákra utaltak, főként az uniós gyártókkal kapcsolatosan. Az említett felhasználók állításaikat alá tudták támasztani, főként belső statisztikákon és műszaki ellenőrzéseken alapuló bizonyítékokkal.

(126) A végleges nyilvánosságra hozatalt követően az egyik felhasználó arra hivatkozott, hogy az érintett termék nagy permeabilitású típusainak hiánya közvetlenül az uniós gyártók beruházásainak hiányára vezethető vissza. Ez a felhasználó azt állította, puszta spekuláció, hogy az uniós GOES termékágazat beruházna-e a kiemelkedő minőségű GOES-termékek gyártásába vagy sem. Egy másik felhasználó szerint nem hihető, hogy az uniós gyártók most képesek lennének olyan minőségű és kapacitású termelésre, ami rövid- és középtávon fedezni tudná az uniós felhasználók szükségleteit.

(127) A végleges nyilvánosságra hozatalt követően az egyik felhasználó azt állította, hogy a hiány kérdése – a jelen eljárással ellentétben – volt az egyik olyan kényszerítő ok a vágott poliészterszál ügyben, amely miatt a vizsgált uniós érdekre tekintettel nem került sor intézkedések bevezetésére, mivel az uniós gazdasági ágazat nem volt olyan helyzetben, hogy megtehette volna az uniós keresletet kielégítéséhez szükséges erőfeszítéseket ([1]).

(128) A vágott poliészterszál ügy két ok miatt nem hasonlítható össze a jelen üggyel: a vágott poliészterszál ügyben – a jelen eljárással ellentétben – a panaszt visszavonták. Következésképpen az uniós érdek vizsgálata ettől eltérő volt. A panasz visszavonása esetén az alaprendelet 9. cikkének (1) bekezdése akként rendelkezik, hogy az eljárás megszüntethető, kivéve, ha ez a megszüntetés az Unió érdekeit sértené. A jelen esetben a 21. cikk (1) bekezdése irányadó, amely szerint a […] megállapított intézkedések alkalmazása mellőzhető olyan esetekben, amikor az illetékes hatóságok az összes benyújtott információ alapján *egyértelműen* arra a megállapításra jutnak, hogy az intézkedések alkalmazása nem szolgálja az Unió érdekeit.

([1]) HL L 160., 2007.6.19., 32. o., (20) preambulumbekezdés.

(129) A vágott poliészterszál ügyhöz képest további különbség volt, hogy abban az ügyben az uniós gyártók az érintett terméket ([1]) más termékekké (nem az érintett termékké) alakították át. Ezzel szemben a jelen ügyben az uniós gyártók igyekeznek felzárkózni azáltal, hogy minél nagyobb mennyiségben próbálják gyártani a nagyobb nagy permeabilitású típusokat.

(130) A Bizottság nem tudja megítélni, hogy az uniós gyártók a belátható jövőben képesek lesznek-e az uniós felhasználók igényeit kielégítő minőséget és mennyiséget produkálni, különös tekintettel a GOES-termékek egyes nagy permeabilitású típusainak hozzáférhetőségére. A dömpingellenes vizsgálatnak azonban iparpolitika támogatása nem célja; csupán az, hogy a tisztességes verseny feltételeit az Unió és az exportáló gyártók viszonylatában helyreállítsa.

(131) A vizsgálat mindazonáltal azt mutatta, hogy az uniós gyártók beruháztak az érintett termék nagy permeabilitású típusainak gyártásába annak ellenére, hogy ez nehézségekkel járt, tekintettel arra, hogy az uniós gyártók a teljes vizsgált időszakban nehéz gazdasági helyzetben voltak. Az egyik gyártó bizonyítékot nyújtott be egy kiemelkedő minőségű GOES-gyártósor 2015 augusztusában történt bevezetéséről.

(132) A fentiekre való tekintettel az a következtetés vonható le, hogy a nagy permeabilitású típusok Unión belüli hozzáférhetősége a vizsgálati időszak alatt korlátozott volt, azt követően pedig romlott, főként a környezettudatos tervezésről szóló rendelet 1. szakaszának hatályba lépése következtében megnövekedett keresletre tekintettel.

4.3. *Áremelések*

(133) Egy exportáló gyártó azt állította, hogy az érintett termék árai a vizsgálati időszakot követően az 50 – 70 %-os tartományban emelkedtek az érintett terméknek a figyelembe vett időszak során átlagos eladási áraihoz képest. Egy másik exportáló gyártó azt állította, hogy 2014. március és 2015. március között az árak mintegy 30 %-kal emelkedtek, a nyilvános mutatók alapján. Hasonló észrevételek érkeztek számos felhasználótól. Például egy felhasználó azt állította, hogy az árak körülbelül 8 – 25 %-kal emelkedtek, összehasonlítva a 2014 második felében és 2015 első felében irányadó árakat a figyelembe vett időszak alatt irányadó árakkal. Egy másik felhasználó például azzal érvelt, hogy a 2014. júniusi árakkal összehasonlítva, az érintett termék nagy permeabilitású típusai esetében 2015 áprilisában több mint 45 %-os volt az áremelkedés, a hagyományos típusok esetében pedig több mint 25 %-os. Ez a felhasználó azt is állította, hogy az árak ilyen alakulása fenntartható, és folytatódni fog rövid, közép- és hosszú távon. Számos felhasználó azt is állította, hogy ezek az áremelések üzemek bezárásához, Unión belüli munkahelyek elvesztéséhez, és bizonyos műveletek Unión kívülre történő kiszervezéséhez fognak vezetni.

(134) Másrészről az egyik érdekelt fél, elismerve ugyan a vizsgálati időszak utáni áremelkedést, azt állította, hogy ezek a vizsgálati időszak utáni áremelkedések még mindig nem fogják meghaladni a 2010-es és a 2011-es árszintet.

(135) A vizsgálat kimutatta, hogy a vizsgálati időszak után valóban sor került áremelkedésekre. Először is, az uniós gyártóktól származó adatok alapján, a vizsgálati időszakban érvényes valódi átlagárakkal összehasonlítva a hasonló termék esetében a 2014 júliusa és decembere közötti időszakban az áremelkedés 3 %-os volt, a 2015 januárja és májusa közötti időszakban pedig 14 %-os. Ezenkívül együttműködő felhasználóktól származó adatok alapján a vizsgálati időszakot követően, 2015. május 15-ig az érintett termék esetében mintegy 30 %-os áremelkedés volt megfigyelhető.

(136) Megállapítást nyert, hogy az árak 2014 második felében kezdtek emelkedni, és 2015 első félévében tovább emelkedtek. Ez az áremelkedés megfigyelhető volt az érintett termék nagy permeabilitású illetve hagyományos típusai, valamint a hasonló termékek esetében is. Emellett a felhasználók és gyártók közötti, a 2015-ös év második felére vonatkozó egyes szerződések tekintetében végzett helyszíni ellenőrzések azt mutatták, hogy e megrendelések árai a vizsgálati időszakban irányadó áraknál várhatóan 22 % – 53,5 %-kal magasabbak lesznek.

(137) A fentiek fényében a Bizottság arra a következtetésre jutott, hogy a vizsgálati időszakot követő időszakban (2015 májusáig) az árak emelkedése figyelhető meg mind az érintett termék nagy permeabilitású illetve hagyományos típusai, valamint a hasonló termékek esetében. Továbbá, amint az a (133) preambulumbekezdésben kifejtésre került, az árak várhatóan tovább emelkednek 2015 második felében.

4.4. *Az uniós felhasználók versenyképessége*

(138) Az ideiglenes rendelet (228) preambulumbekezdésében foglaltak szerint a vizsgálati időszakban jellemző adatok és árszínvonal alapján a GOES-termékek alapanyagként a transzformátorgyártás összköltségének átlagosan 6–13 %-át teszik ki. Több felhasználó és egy exportáló gyártó vitatta a fenti százalékos arányokat, és azt állította, hogy ezeket az adatokat jelentősen alábecsülték, még a vizsgálati időszak vonatkozásában is, amikor pedig az

([1]) HL L 160., 2007.6.19., 31. o., (15) preambulumbekezdés.

árak jóval alacsonyabbak voltak, mint a vizsgálati időszak után. Ezenkívül minden felhasználó azt állította, hogy a vizsgálati időszak végét követően az árak jelentősen emelkedni kezdtek. A 6 – 13 %-os arány az együttműködő felhasználók által benyújtott adatokon alapult, amelyek utólagosan felülvizsgálatra kerültek, ezért említésük az ideiglenes rendeletben helyénvaló volt. Mindazonáltal a Bizottság elismeri, hogy annak ellenére, hogy a GOES-termékek költségének pontos százalékos aránya a transzformátor típusától függ, a GOES-termékek árainak a vizsgálati időszak utáni emelkedése logikusan a transzformátorgyártás költségeinek emelkedését eredményezi, ami befolyásolni fogja az uniós transzformátorgyártók versenyképességét. Mindazonáltal az Unión kívüli transzformátorgyártók versenyképessége is érintett, mivel 2014 második félévétől a kínai, indiai és észak-amerikai piacokon ugyanaz az áremelkedési tendencia figyelhető meg a GOES-termékek esetében, mint az uniós piacon.

4.5. *A felhasználók érdekére vonatkozó következtetés*

(139) A Bizottság elfogadja azokat az állításokat, melyek szerint az intézkedések bevezetése a GOES-termékek további áremelkedéséhez vezetne a felhasználók rovására. Emellett arra a következtetésre jutott, hogy a felhasználói iparág versenyképességét még károsabban érintené, ha a vizsgálati időszak utáni jelentős áremelkedésre tekintettel értékvám formájú intézkedések kerülnének bevezetésre.

4.6. *Egyéb tényezők*

(140) Az ideiglenes rendelet (233) preambulumbekezdésben foglaltak szerint a környezettudatos tervezésről szóló rendelet 1. szakasza 2015. július 1-től alkalmazandóvá vált, és meghatározza a kis, közepes és nagy teljesítményű transzformátorokra vonatkozó új környezettudatos tervezésre vonatkozó követelményeket, amelyek célja a jobb energiahatékonyság elérése.

(141) Az ideiglenes nyilvánosságra hozatalt követően több felhasználó az alábbi észrevételeket tette: Először is, az 1. szakasz végrehajtása az Unión belül a GOES-termékek nagy permeabilitású típusai iránti, különösen a legfeljebb 0,90 W/kg maximális vasveszteségű típusok iránti kereslet növekedéséhez vezet. Másodszor, a nagy permeabilitású és legalacsonyabb vasveszteséggel rendelkező terméktípusok gyártásának tendenciája valószínűleg visszafordíthatatlan, mivel a 2. szakasz (amely 2021-től még szigorúbb követelményeket ír elő) tovább fogja növelni a nagy permeabilitású típusok iránti keresletet. Harmadszor, a világ más országai (pl. Kína, India stb.) szintén hasonló energiahatékonysági követelményeket alkalmaznak, aminek következtében globális szinten is nőni fog a GOES-termékek nagy permeabilitású típusai iránti kereslet. Negyedszer, még ha igaz is, hogy az 1. szakasz követelményeinek bizonyos mértékig eleget lehet tenni a GOES-termékek hagyományos típusainak használatával, ez többletköltségeket okozna a felhasználók kárára, mivel egy új, terjedelmesebb transzformátort kell kialakítani, ami lényegesen több tervezési, munka- és alapanyag-ráfordítást igényel. Egyes esetekben az adott transzformátor termékleírása nem tenné lehetővé a GOES-termékek hagyományos típusainak használatát.

(142) A Bizottság úgy ítélte meg, hogy ez a – nemcsak az Unión belül, hanem világszerte is – növekvő kereslet valószínűleg további kedvezőtlen hatást gyakorolna a nagy permeabilitású, különösen a legfeljebb 0,90 W/kg vasveszteségű terméktípusok hozzáférhetőségére, ami pedig minden bizonnyal további áremelkedésekhez vezetne. Ezért uniós közérdek – amint az a jogilag kötelező érvényű termékszabványokban is tükröződik – hogy a transzformátorok uniós gyártásához és forgalmazásához elegendő mennyiségben biztosított legyen a magas permeabilitású GOES-termékek kínálata, azok eredetétől függetlenül.

(143) A fentiekre tekintettel a Bizottság arra a következtetésre jutott, hogy az intézkedések további jelentős, a vizsgálati időszak utáni áremelkedést is meghaladó mértékű importár-emelkedést okoznának.

5. **Az uniós érdekre vonatkozó következtetés**

(144) A Bizottság megállapította, hogy a végleges intézkedések bevezetésével az uniós gyártók újra fenntartható nyereségszintet tudnának elérni. Ha nem kerül sor intézkedések elrendelésére, kétségessé válna, hogy az uniós gazdasági ágazat képes lenne-e a kellő beruházásokat eszközölni a hasonló termékek nagy permeabilitású típusainak továbbfejlesztése érdekében, ami szükséges volna egyrészt a felhasználói igényre tekintettel, másrészt pedig azért, hogy a transzformátorok megfeleljenek a környezettudatos tervezésre vonatkozó követelményeknek.

(145) A felhasználók érdekére vonatkozóan, az intézkedések javasolt szintű bevezetése negatív hatást gyakorolna a transzformátorok árára és a felhasználó iparágon belüli foglalkoztatásra, ez a hatás azonban a vizsgálati időszakban észlelt piaci viszonyok között nem tekinthető aránytalannak.

(146) Ezért a különböző érdekek összességének értékelése alapján a Bizottság arra a következtetésre jutott, hogy nincs olyan kényszerítő ok, amely az érintett terméknek az öt érintett országból történő behozatalával szembeni végleges dömpingellenes vámok kivetése ellen szólna.

(147) A végleges nyilvánosságra hozatalt követően több érdekelt fél megjegyezte, hogy a Bizottság többek között rámutatott arra, hogy a vizsgálati időszakot követően az összes típus ára folyamatosan és jelentősen emelkedett, valamint, hogy az uniós gyártók nyereségessége a 2015 januárja és májusa közötti időszakban újra 1,1 % volt. Ezért azt állították, hogy a vámok kivetése ellentétes az Unió érdekével. Egy másik felhasználó azt állította, hogy az árak emelkedése miatt az Unió területén történő transzformátor termelés nagy része jelenleg veszteséges, különösen a kis- és középvállalkozások esetében, miközben a GOES-termékeket gyártó uniós ágazat nyereségesen működik.

(148) Az uniós gyártók nyereségessége tekintetében a (116) preambulumbekezdésre hivatkozunk. Amint a (149) és (169) preambulumbekezdés részletesen kifejti, az árak jelentős emelkedése többek között arra késztette a Bizottságot, hogy az érintett felek érdekeinek egyensúlyba hozatala végett módosítsa az intézkedések formáját. Továbbá, amint az már említésre került, a Bizottság emlékeztet arra, hogy a kár értékelése a vizsgálati időszakra vonatkozó, ellenőrzött adatokon alapul, míg a vizsgálati időszakot követő adatok csak az uniós érdek elemzése körében kerültek felhasználásra.

(149) A vizsgálati időszak utáni fejleményekre tekintettel, valamint annak érdekében, hogy az érintett termék kínálatától erőteljesen függő felhasználókat esetlegesen érő káros hatások korlátozhatók legyenek, a Bizottság úgy ítélte meg, hogy az Unió érdekével összhangban van az intézkedések formájának megváltoztatása, és értékvám formájú intézkedések helyett változó vámok bevezetése. Ha a vizsgálati időszakot követő áremeléseken túlmenően értékvám formájú vám kerülne kivetésre, ez aránytalanul súlyosan károsítaná a felhasználókat, ami rontaná versenyképességüket az Unión kívüli versenytársaikkal szemben, tekintettel a különösen magas permeabilitású típusok piacán megnövekedett keresletre illetve a kialakult hiányra. Emellett, tekintettel a különösen nagy permeabilitású típusok iránti kereslet növekedésére, az értékvám formájú intézkedések bevezetése veszélyeztetné a környezettudatos tervezésről szóló rendeletben meghatározott azon célkitűzés megvalósulását, miszerint elegendő mennyiségben kell nagy permeabilitású GOES-termékeket biztosítani

G. **VÉGLEGES DÖMPINGELLENES INTÉZKEDÉSEK**

1. **A kár megszüntetéséhez szükséges szint (kárkülönbözet)**

(150) Az ideiglenes és végleges nyilvánosságra hozatalt követően az uniós fél vitatta a kár megszüntetéséhez szükséges szint meghatározásához alkalmazott, az ideiglenes rendelet (245) preambulumbekezdésében megjelölt nyereségcélt. Ez a fél ismételten azzal érvelt, hogy a 14 %-os adózás előtti haszonkulcs ésszerű és a piachoz kapcsolódó nyereségszint lenne, amely az uniós gazdasági ágazat a 2010-ben elért adózás előtti nettó nyereségén alapul.

(151) Amint azt az ideiglenes rendelet (243) preambulumbekezdése kifejti, a kár megszüntetéséhez szükséges szint megállapításához alkalmazott haszonkulcs megfelelt annak a haszonkulcsnak, amelyet az uniós gazdasági ágazat rendes versenyfeltételek mellett, dömpingelt behozatal hiányában ésszerűen elérhetőnek tartana. Ez a korábbi vizsgálat során – amikor az uniós gazdasági ágazat értékesítései nyereségesek voltak – alkalmazott százalék volt. Az ideiglenes rendelet (242) preambulumbekezdésében említetteknek megfelelően a 2010-ben realizált átlagos nyereség rendkívül magasnak tekinthető, figyelembe véve a 2011 óta felmerült veszteségeket és a GOES-nek a világpiacon már 2010-ben megugró árait. Ezért ésszerűnek tekinthető az előirányzott haszonkulcs 5 %-os szinten történő megállapítása.

(152) A japán exportáló gyártó meghallgatást kért a kereskedelmi ügyekben eljáró meghallgató tisztviselő előtt. A fél kifogásolta, hogy a Bizottság a 2. cikk (9) bekezdését alkalmazta a kár megállapításához, azt állítva, hogy a 2. cikk (9) bekezdése az alaprendelet dömpingrendelkezései között szerepel és az nem alkalmazható a kár kiszámításának analógiájára. Ez az érdekelt fél úgy érvelt továbbá, hogy a teljes tekercsnek egy kapcsolódó fél által az uniós piacon elvégzett hasítása eredményeként felmerült feldolgozási költségeket nem kellett volna levonni, és az alkalmazott behozatal utáni költségeket alábecsülték. Ezt az észrevételt a végleges nyilvánosságra hozatalt követően megismételték. Egy koreai exportáló gyártó hasonló kérelmet nyújtott be, azzal érvelve, hogy a szabadkereskedelmi árnak azon az áron kellett volna alapulnia, amelyet a kapcsolódó uniós importőrök az Unióban az első független fogyasztóknak ténylegesen felszámítanak.

(153) A kárkülönbözet kiszámításának célja annak meghatározása, hogy a dömpingelt behozatal által okozott kár megszüntetéséhez elegendő lenne-e a dömpingkülönbözeten alapulónál alacsonyabb vámmértéknek a dömpingelt behozatal exportárára történő alkalmazása. Ezen értékelést a szóban forgó behozatalok uniós határparitáson számított exportárára kell alapozni, mert az tekinthető az uniós gazdasági ágazat gyártelepi árával összehasonlítható szintűnek. A kapcsolódó importőrök útján történő exportértékesítések esetében a dömpingkülönbözet kiszámítása során követett megközelítés analógiájára az exportár képzése az alaprendelet 2. cikkének (9) bekezdése szerint megfelelően kiigazított, az első független vásárlónak felszámolt viszonteladói ár alapján történik. Mivel az exportár a kárkülönbözet kiszámításának elengedhetetlen eleme, és mivel ez a cikk az egyetlen olyan cikk az alaprendeletben, amely útmutatóul szolgál az exportár képzéséhez, e cikk alkalmazása analóg módon indokolt. A 2. cikk (9) bekezdése továbbá alapul szolgál a feldolgozási költségek levonásához, mivel a behozatal és a viszonteladás között felmerülő valamennyi költség tekintetében kiigazításokat kell végezni. Ezért a Bizottság a követett megközelítést helyénvalónak ítélte meg, és a szóban forgó állításokat elutasította.

(154) Egy másik japán exportáló gyártó állítása szerint az ideiglenes nyilvánosságra hozatalban szereplő információk nem teszik lehetővé észrevételek benyújtását a Bizottság által a kárra vonatkozóan tett megállapítások helytállóságát és relevanciáját illetően. Ezzel összefüggésben a japán exportáló gyártó 2015. május 27-én pontosítást kért egyes hiányzó információkra vonatkozóan, valamint kérte ezek nyilvánosságra hozatalát. Úgy érvelt továbbá, hogy a Bizottság 2015. június 4-i válasza nem kezelte megfelelően a kérdést és nem tette lehetővé a vállalkozás számára, hogy észrevételeket nyújtson be a kárra vonatkozó megállapítások helytállóságával és relevanciájával kapcsolatban. A végleges nyilvánosságra hozatalt követően ez a japán exportáló gyártó megismételte érveit, és azt állította, hogy a meghallgató tisztviselő javasolta további információk nyilvánosságra hozatalát. Másodsorban a vállalkozás azt állította, hogy egyes, teljes, vágatlan tekercs formájában exportált termékei esetében, amelyek tekintetében az exportárak a vágott szélű teljes tekercs értékét tükrözték, azok a kiigazítások, amelyeket a fizikai eltérések miatt végeztek annak érdekében, hogy az exportárakban figyelembe vegyék a kárkülönbözetet, nem vették teljes mértékben tekintetbe a vágott tekercsek piaci értékét (a vágatlan tekercsekhez képest), és ezért nem állnak összhangban a vonatkozó szabályokkal és esetjoggal. Egy koreai exportáló gyártó továbbá úgy érvelt, hogy sérelem érte a védelemhez való jogát, mivel az ideiglenes nyilvánosságra hozatalban nem nyújtottak kielégítő magyarázatot a különböző terméktípusok összehasonlításáról.

(155) Először is ami a további információk nyilvánosságra hozatalára vonatkozó kérést illeti, a Bizottság úgy ítélte meg, hogy az nem fogadható el teljes mértékben, tekintettel a többi érintett fél – az adott esetben uniós gyártók – bizalmas adatainak védelmére vonatkozó kötelezettségre. Mivel semmilyen más mód nem áll rendelkezésre ahhoz, hogy a bizalmas adatok védelme biztosítható legyen és ugyanakkor a feleket érdemi információkkal lássák el, a Bizottság megfelelőnek tekinti az ideiglenes nyilvánosságra hozatalban alkalmazott adattartományt. A nyilvánosságra hozatal következésképpen valamennyi szükséges információt tartalmazta, egyensúlyt teremtve egyrészt az érdemi információkhoz való jog, másrészt a bizalmas adatok védelme között.

(156) A japán exportáló gyártónak a végleges nyilvánosságra hozatalt követően megfogalmazott konkrét észrevételeit illetően, a kereskedelmi ügyekben eljáró meghallgató tisztviselővel folytatott tárgyalás jegyzőkönyve inkább a japán exportáló gyártó és a Bizottság szolgálatai közötti véleménykülönbségekre utal, amelynek alapján javasolja a tárgyalások folytatását. A kereskedelmi ügyekben eljáró meghallgató tisztviselő javasolta továbbá a Bizottság számításainak ellenőrzését a bizalmas adatok nyilvánosságra hozatala helyett. 2015. július 30-án nyomonkövetési találkozóra került sor a japán exportáló gyártóval, bizonyos kiegészítő információk pontosítása és benyújtása céljából. Ezenfelül kiegészítő információkat (köztük egyes terméktípusok irányára, a teljes uniós értékesítések értéke és volumene) hoztak a szóban forgó japán exportáló gyártó tudomására a végleges nyilvánosságra hozatalban. Végül a meghallgató tisztviselő ellenőrizte a kárkülönbözettel kapcsolatos számításokat is, és nem talált szabálytalanságokat vagy hibákat. A kereskedelmi ügyekben eljáró meghallgató tisztviselő fentieket közölte a japán exportáló gyártóval.

(157) Másodszor, ami a szélezéssel kapcsolatos kiigazításokat illeti, a Bizottság elfogadja, hogy szükség lehetett ésszerű kiigazításra a súly megfelelő kiigazításával (vágatlan teljes tekercsek, a szélezett teljes tekercsekkel szemben). Mindazonáltal az ideiglenes dömpingellenes intézkedések bevezetését követően ezen kiigazítás szintjét javították, mivel az ideiglenes szakaszban a súly kiigazításához alkalmazott százalékok nem voltak teljesen pontosak. A hozamveszteség százalékos aránya, amelyet a kiigazításhoz alkalmaztak, a japán exportáló gyártónál végzett helyszíni vizsgálat során összegyűjtött bizonyítékokon alapult. A végleges nyilvánosságra hozatalt követően a japán exportáló gyártó megerősítette észrevételeit.

(158) A Bizottság úgy tekintette, hogy ez a javított kiigazítás pontosan tükrözte a vágott és vágatlan tekercs piaci értéke közötti különbséget. A japán exportáló gyártó által benyújtott számításokat nem tekintették pontosnak, mivel azok a vágott termékek nettó súlyát nem vették figyelembe a vágott és vágatlan tekercsek közötti árkülönbözet kiszámítása során.

(159) Ugyanezen japán exportáló gyártó úgy érvelt továbbá, hogy az ideiglenes nyilvánosságra hozatal néhány hibát tartalmazott. Csakugyan azonosítottak néhány kisebb hibát az ideiglenes nyilvánosságra hozatalban, amelyek javításra kerültek. E javítások, valamint az előző preambulumbekezdésben kifejtett javítás eredményeképpen a szóban forgó japán vállalkozás esetében alkalmazott kárkülönbözetet 39,0 %-ra módosították. A fentieknek megfelelően a kereskedelmi ügyekben eljáró meghallgató tisztviselő felülvizsgálta a számításokat.

(160) Az orosz exportáló gyártó állítása szerint az uniós gazdasági ágazat termelési költségeinek értéke, amelyet az alulértékesítés kiszámításához alkalmaztak, egyes terméktípusok esetében irreálisan magas volt a szinte azonos terméktípusokkal összehasonlítva. A végleges nyilvánosságra hozatalt követően ezt az érvet megerősítették, az áralákínálásra és alulértékesítésre vonatkozó bizottsági számítások során elkövetett állítólagos szabálytalanságokra hivatkozva, valamint rámutatva az érintett termék két hasonló típusának termelési költségei közötti jelentős különbségre.

(161) A Bizottság mindazonáltal megállapította, hogy az uniós gazdasági ágazat termelési költségekkel kapcsolatos adatai pontosak. A Bizottság különösen az orosz exportáló gyártó által hivatkozott két hasonló típust elemezte és hasonlította össze más típusok termelési költségeivel. Az egyes terméktípusok és a szinte azonos terméktípusok termelési költségeinek értéke közötti esetleges különbség az adott terméktípusokat előállító uniós gyártók eltérő összetételével magyarázható.

(162) Ezenfelül az orosz exportáló gyártó állítása szerint aszimmetria mutatkozik a dömpingre és a kárkülönbözetre vonatkozó számítások között az alacsonyabb minőségű termékek kezelése terén. Ez az állítás arra a tényre utalt, miszerint – ahogyan az az ideiglenes rendelet (147) preambulumbekezdésében szerepel – az orosz „másod- és harmadosztályú érintett termékeket" nem hasonlították össze az uniós gazdasági ágazat által előállított „első- és másodosztályú termékekkel".

(163) A Bizottság megítélése szerint az a tény, hogy a terméktípusok méltányos összehasonlítása céljából az alacsonyabb minőségű termékeket nem hasonlította össze az uniós gazdasági ágazat termékeivel, nem befolyásolta sem a dömpinggel kapcsolatos számítások, sem pedig a kárkülönbözet kiszámításának pontosságát. Ezzel ellentétben az utóbbi során kizárólag hasonló terméktípusokat hasonlítottak össze a méltányos összehasonlítás érdekében. Ezért ezt az állítást elutasították.

(164) A kínai exportáló gyártó azt állította, hogy az ideiglenes nyilvánosságra hozatalban szereplő, az alulértékesítésre vonatkozó számítások helytelenek, nevezetesen azért, mert a számítás állítólagosan az ideiglenes nyilvánosságra hozatalban szereplő uniós átlagárakon alapult.

(165) Ezt az állítást a Bizottság elutasította. A kínai exportáló gyártó az érintett terméktípusoknak mindössze egy részét állította elő és értékesítette az Unióban, amelyeket azután az alulértékesítéssel kapcsolatos számítások céljából összehasonlítottak az uniós gyártók által előállított é értékesített azonos terméktípusokkal. E számítások során uniós átlagárakat nem használtak fel.

(166) A kár megszüntetéséhez szükséges szint megállapításával kapcsolatosan egyéb észrevételt nem nyújtottak be, és az egyik japán exportáló gyártóra vonatkozó kárkülönbözet 34,2 %-ról 39 %-ra történő – a (159) preambulumbekezdésben kifejtett – módosítása kivételével az ideiglenes rendelet (241)–(246) preaumbulumbekezdéseiben foglalt következtetéseket a Bizottság megerősítette.

Ország	Vállalat	Végleges kárkülönbözet
Kínai Népköztársaság	Baoshan Iron & Steel Co., Ltd., Sanghaj	32,9 %
	Wuhan Iron & Steel Co., Ltd., Vuhan	36,6 %
Japán	JFE Steel Corporation, Tokió	39,0 %
	Nippon Steel & Sumitomo Metal Corporation, Tokió	35,9 %

Ország	Vállalat	Végleges kárkülönbözet
Koreai Köztársaság	POSCO, Szöul	37,2 %
Oroszországi Föderáció	OJSC Novolipetsk Steel, Lipeck; VIZ Steel, Jekatyerinburg	21,6 %
Amerikai Egyesült Államok	AK Steel Corporation, Ohio	22,0 %

2. **Végleges intézkedések**

(167) Tekintettel a dömping, a kár, az ok-okozati összefüggés és az uniós érdek tekintetében levont végleges következtetésekre, dömpingellenes intézkedéseket kell bevezetni annak megelőzése érdekében, hogy az uniós gazdasági ágazat a dömpingelt kivitelből fakadóan további kárt szenvedjen.

(168) A dömpingellenes intézkedéseknek több formája is lehet. Az intézkedések formájának kiválasztásakor Bizottságnak nagy mozgástere van, de a cél továbbra is a káros dömping hatásainak felszámolása. Az alacsonyabb vám szabályával összhangban értékvámot állapítottak meg, amelynek mértéke 21,5 %-tól 39 %-ig terjed, az alábbiak szerint:

Ország	Vállalat	Dömping-különbözet	Kárkülönbözet	Dömpingellenes értékvám
Kínai Népköztársaság	Baoshan Iron & Steel Co., Ltd., Sanghaj	21,5 %	32,9 %	21,5 %
	Wuhan Iron & Steel Co., Ltd., Vuhan	54,9 %	36,6 %	36,6 %
	Minden más vállalat		36,6 %	36,6 %
Japán	JFE Steel Corporation, Tokió	47,1 %	39,0 %	39,0 %
	Nippon Steel & Sumitomo Metal Corporation, Tokió	52,2 %	35,9 %	35,9 %
	Minden más vállalat		39,0 %	39,0 %
Koreai Köztársaság	POSCO, Szöul	22,5 %	37,2 %	22,5 %
	Minden más vállalat		37,2 %	22,5 %
Oroszország	OJSC Novolipetsk Steel, Lipeck VIZ Steel, Jekatyerinburg	29,0 %	21,6 %	21,6 %
	Minden más vállalat		21,6 %	21,6 %
Amerikai Egyesült Államok	AK Steel Corporation, Ohio	60,1 %	22,0 %	22,0 %
	Minden más vállalat		22,0 %	22,0 %

(169) A (149) preambulumbekezdésben foglaltak szerint helyénvaló az intézkedések formájának megváltoztatása. Az ügy konkrét körülményei alapján a Bizottság úgy tekintette, hogy a szóban forgó esetben a minimális importár formájában történő változó mértékű vám lenne a legmegfelelőbb intézkedés. Egyrészt a minimális importár bevezetése lehetővé tenné az uniós gyártók számára, hogy felépüljön a kárt okozó dömping hatásaiból. A minimális importár biztonsági hálót jelentene számukra, amelynek köszönhetően visszatérhetnének a fenntartható nyereségességhez, és amely arra ösztönözné őket, hogy elvégezzék a szükséges beruházásokat a hasonló termék hogy arányosan többet termeljenek a hasonló termék nagy permeabilitású típusaiból. Másrészt a minimális importár révén kiküszöbölhető lenne a vizsgálati időszak utáni indokolatlan áremelkedés kedvezőtlen hatása, ami jelentős káros hatást gyakorolna a felhasználók üzleti tevékenységére. Emellett eloszlatná a felhasználók aggodalmait is, akik attól tartanak, hogy hiány jelentkezik az érintett termékből, és különösen a 0,90 W/kg és annál alacsonyabb maximális vasveszteségű terméktípusokból, amelyek elengedhetetlenül szükségesek a környezettudatos tervezésről szóló rendelet 1. szintjéhez kapcsolódó energiahatékonysági céloknak való megfeleléshez. Általánosabban segítene elkerülni a komoly zavarokat az uniós piac ellátásában.

(170) Amennyiben az import a megállapított minimális importárral megegyező, vagy annál magasabb uniós határparitáson számított CIF-áron történik, nem kerülne sor vámfizetésre. Amennyiben az import a minimális importárnál alacsonyabb áron történik, a végleges dömpingellenes vám az alkalmazandó minimális importár és a vámfizetés előtti, nettó, uniós határparitáson megállapított ár különbségével egyenlő. A vám összege semmilyen körülmények között nem lehet magasabb az e rendelet (168) preambulumbekezdésében és 1. cikkében megállapított értékvám mértékénél.

(171) Következésképpen amennyiben az import a minimális importárnál alacsonyabb áron történik, az alkalmazandó minimális importár és a vámfizetés előtti, nettó, uniós határparitáson megállapított ár közötti különbözet, vagy az értékvám mértéke közül az alacsonyabb értéket kell megfizetni, a (168) preambulumbekezdésben szereplő táblázat utolsó oszlopában foglaltak szerint.

(172) Amint azt a fenti (19) preambulumbekezdés ismerteti, a vizsgálat az érintett termékre terjedt ki a (9) preaumbulumbekezdésben foglaltaknak megfelelően, és ezért egy átfogó kárelemzésre, az okozati összefüggések elemzésére és az uniós érdekek elemzésére került sor. Ugyanakkor a Bizottság az intézkedés formájának eldöntése során mérlegelte a minőségbeli különbségeket az alábbiak szerint: A minimális importár tényleges alkalmazása céljából és a vizsgálat során összegyűjtött információk alapján a Bizottság úgy döntött, hogy három különböző kategóriát állapít meg az érintett termékre vonatkozóan, amelyek a maximális vasveszteségük alapján különülnek el egymástól. A három kategória mindegyikére külön minimális importárat számítottak ki. A három kategória a következő:

— legfeljebb 0,90 W/kg maximális vasveszteséggel rendelkező típusok;

— 0,90 W/kg-nál több, de legfeljebb 1,05 W/kg maximális vasveszteséggel rendelkező típusok;

— 1,05 W/kg-nál több maximális vasveszteséggel rendelkező típusok.

(173) A 0,90 W/kg vagy annál kevesebb maximális vasveszteséggel rendelkező típusok képviselik az érintett termék nagy permeabilitású típusainak legfelső alcsoportját. A 0,90 W/kg-ot meghaladó, de legfeljebb 1,05 W/kg maximális vasveszteséggel rendelkező típusok nem tartoznak az érintett termék legfelső alcsoportjába, de az érintett terméknek még mindig a nagy permeabilitású típusait képviselik, amelyet többnyire legfeljebb 1,05 W/kg maximális vasveszteséggel állítanak elő. Idetartozik továbbá néhány az érintett termék jobb minőségű hagyományos típusaiból. Az 1,05 W/kg-nál magasabb maximális vasveszteséggel rendelkező típusokat többnyire az érintett termék hagyományos típusai alkotják. A vasveszteséget watt per kilogrammban (W/kg) mérik 50 Hz frekvencián és 1,7 tesla mágneses indukcióval.

(174) E szabály alkalmazása érdekében meg kellett állapítani egy kárt nem okozó árat vagy egy kárt nem okozó minimális importárat. A kárt nem okozó ár kiszámításához egyaránt figyelembe vették a megállapított dömpingkülönbözeteket és az uniós gazdasági ágazat által elszenvedett kár megszüntetéséhez szükséges vámok összegét, az ideiglenes rendeletben foglaltaknak megfelelően.

(175) A minimális importár az alábbiak súlyozott átlagának felel meg:

— amennyiben a vámok összege a kár megszüntetéséhez szükséges szinten alapul: az uniós gyártók termelési költségei a vizsgált időszakban és a haszonkulcs (5 %) az egyesült államokbeli, japán, orosz exportáló gyártókra, valamint egy kínai exportáló gyártóra vonatkozóan; és

— amennyiben a vámok összege a dömpingkülönbözeten alapul: a rendes érték, beleértve a szállítást (uniós határparitáson számított CIF-áron) a koreai és kínai exportáló gyártó(k)ra vonatkozóan.

(176) E módszertan alapján a minimális importárak szintjét az alábbiak szerint állapították meg:

Érintett országok	Termékskála	Minimális importár (EUR/tonna a termék nettó tömegére)
Kínai Népköztársaság, Japán, Amerikai Egyesült Államok, Orosz Föderáció, Korai Köztársaság	Legfeljebb 0,9 W/kg maximális vasveszteséggel rendelkező termékek	2 043 EUR
	0,9 W/kg-nál több, de legfeljebb 1,05 W/kg maximális vasveszteséggel rendelkező termékek	1 873 EUR
	1,05 W/kg-nál több maximális vasveszteséggel rendelkező termékek	1 536 EUR

(177) A végleges nyilvánosságra hozatalt követően az érdekelt felek a következő észrevételeket nyújtották be.

(178) Először, egy felhasználói szövetség azt állította, hogy a minimális importárra vonatkozó javaslat piactorzulást okoz, mivel függetleníti az uniós árszinteket a világpiaci áraktól. Ezen felhasználói szövetség azt állította, hogy a Bizottság valamennyi GOES-típus tekintetében a Bizottság által a vizsgálati időszakra vonatkozóan megállapított átlagos árszinteknél és az ideiglenes rendeletben foglalt vámszinteknél lényegesen magasabb szinten rögzítette az árakat. E szövetség szerint az intézkedés nem volt szükségszerű. Továbbá a szövetség állítása szerint a minimális importárak túl magasak voltak, ezért azokat évi 5 %-os csökkentéssel kellene kiigazítani.

(179) Másodszor, a koreai exportáló gyártó szintén üdvözölte a minimális importárra vonatkozó javaslatot, amely a megítélése szerint megfelelőbb az értékvámnál. Mindazonáltal ez az exportáló gyártó azt állította, hogy a Bizottságnak felül kellene vizsgálnia módszertanát, és minden egyes exportáló gyártóra vonatkozóan olyan minimális importárakat kellene előírnia, amelyek nem magasabbak a (koreai) exportáló gyártó által okozott káros dömping felszámolásához szükséges szintnél.

(180) Harmadszor, egy másik felhasználó kifogásolta, hogy a javasolt minimális importárak túl magasak, és mindenesetre magasabbak a vizsgálati időszak alatti importáraknál és a végleges nyilvánosságra hozatalban szereplő értékvám-tételeknél, legalább két érintett ország (Korea és Oroszország) tekintetében. Ezenfelül a szóban forgó felhasználó azt állította, hogy a Bizottságnak nem az összes termelési költséget kellene alapul vennie a kárt nem okozó szint kiszámításához, hanem ehelyett bármely, az adott tényleges és versenyképes GOES-gyártó által viselt költséget el kellene fogadnia.

(181) Negyedszer, egy másik felhasználó megjegyezte, hogy helyesnek tartja a minimális importár formájában történő vám alkalmazását az értékvámok helyett. Mindazonáltal azt kérte, hogy a Bizottság fontolja meg egy vagy két minimális importárszint megállapítását. Két szint esetén a választóvonalnak ésszerűen a hagyományos GOES-típusok és a nagy permeabilitású típusok közötti hozzávetőleges metszőpontban kell húzódnia.

(182) Ötödször, az uniós gazdasági ágazat támogatta a három termékkategórián alapuló minimális importárak rendszerét. Mindazonáltal az uniós gazdasági ágazat nem értett egyet az ezen minimális importárak kiszámításához alkalmazott módszertannak, mivel a Bizottság súlyozott átlagon alapuló módszerének eredményeképpen a javasolt minimális importárak alacsonyabbak a kár teljes felszámolásához szükséges szintnél, tehát túl alacsony szintűek. Ezenfelül állítása szerint a jelenleg javasolt minimális importárak jóval alacsonyabbak a Unióban és a harmadik országokban jelenleg tapasztalható piaci áraknál. Következésképpen a Bizottságnak felül kellene vizsgálnia a minimális importárak kiszámításához alkalmazott módszerét, és azokat valamennyi exportáló gyártó tekintetében teljes egészében a kár felszámolásához szükséges szintre kellene alapoznia, egy ésszerű nyereségráta hozzáadásával (a releváns termékek közé tartozó érintett termék minden típusára vonatkozóan). Továbbá az uniós gazdasági ágazat megismételte észrevételét, miszerint a Bizottságnak az előirányzott nyereséget 14 %-ban kellene megállapítania, amely a 2010. évi nyereségszint volt.

(183) Hatodszor, az amerikai exportáló gyártó komoly aggályait fejezte ki a minimális importárakra vonatkozó bizottsági javaslat hasznosságát és megfelelőségét illetően, tekintettel arra, hogy a vonatkozó termék piaci árai jelenleg sokkal magasabbak a minimális importáraknál.

(184) Hetedszer, egy másik felhasználó kijelentette, hogy inkább egy, a teljes termékkörre alkalmazandó minimális importár bevezetését támogatja, ami kompromisszumos megoldás lenne a GOES-ágazat és a feldolgozóipar egymásnak ellentmondó igényeinek kielégítésére. Mindazonáltal ez a felhasználó azt állította, hogy a minimális importárak túl magasak (különösen a második és a harmadik kategória esetében, a vizsgálati időszak eladási áraival összehasonlítva, amelyekhez értékvám adódott hozzá), és konkrét veszélyt jelentenek az uniós feldolgozóipar számára, amelynek már azt megelőzően vámot kell majd fizetnie, hogy az uniós gazdasági ágazat ki tudná elégíteni a szükségleteit.

(185) Nyolcadszor, az orosz exportáló gyártó üdvözölte a Bizottság javaslatát, amely az értékvám helyett minimális importár formájában történő változó mértékű vám elfogadására irányul. Ez az exportáló gyártó azonban azt állította, hogy a három különböző (kizárólag az eltérő mértékű maximális vasveszteségen alapuló) minimális importár kiszámításához jelenleg javasolt módszertan, amely nem tesz különbséget az egyes exportáló gyártók vagy az egyes származási országok között, sérti az alaprendelet 9. cikkének (5) bekezdésének rendelkezéseit. Ezért a szóban forgó exportáló gyártó azt állította, hogy ez a módszer nem nyújt megbízható támpontot a „megfelelő összegű" dömpingellenes vám megállapításához, és hátrányos megkülönböztetést jelentett az Oroszországból érkező importtal szemben. Az orosz exportáló gyártó hasonlóképpen azt is kérte, hogy a Bizottság hozzon létre egy negyedik termékkategóriát a minimális importár kiszámításának céljára, amelybe kizárólag az érintett termék azon típusai tartoznak bele, amelyek nem felelnek meg a minősítésnek vagy alacsonyabb minőségűek és a „másodosztályú" vagy „harmadosztályú" kategóriába tartozó exportált típusokéihoz hasonló fizikai tulajdonságokkal rendelkeznek. Az orosz exportáló gyártó állítása szerint a kizárólag a maximális vasveszteségen alapuló minimális importárak azt eredményeznék, hogy az orosz gyártó, és végső soron Oroszország maradna a „másodosztályú" és „harmadosztályú" exportált típusok egyetlen ellátási forrása, és ezáltal az érintett exportáló országokétól lényegesen különböző helyzetbe kerülne.

(186) A Bizottság valamennyi benyújtott észrevételt részletesen elemezte, és ezen észrevételek fényében az alábbiakban részletesen ismerteti a szóban forgó módszertant és a levont következtetéseit.

(187) A Bizottság által a három minimális importár kiszámításához alkalmazott módszertan a következő volt: Mint bármely más dömpingellenes vizsgálat során, a Bizottság adatokat gyűjtött a vizsgálati időszakra vonatkozóan, amelyeket ellenőrzött, annak érdekében, hogy megállapítsa a terméktípusonkénti rendes értékeket és – szintén terméktípusok szerint – az uniós gazdasági ágazat számára kárt nem okozó irányárakat. Az uniós gazdasági ágazat számára megállapított irányárak a termelési költséget és az ahhoz hozzáadott ésszerű nyereséget foglalták magukban. Ezen adatok alapján a Bizottság a (169) és azt követő preambulumbekezdésekben meghatározott módszertant alkalmazta. Tehát a minimális importárak szintjei közvetlenül a vizsgálati időszakra vonatkozó ellenőrzött adatokon alapulnak. Ezenfelül a Bizottság figyelembe vette az alacsonyabb vám szabályát is. Amikor az értékvám a dömpingkülönbözeten alapult, a rendes értéket – amelyhez hozzáadtuk a szállítási költséget, és így kaptuk meg uniós határparitáson számított CIF-árat – használtuk fel a minimális importár kiszámításához. Amennyiben az értékvám a kár megszüntetéséhez szükséges szinten alapult, az uniós gazdasági ágazat számára kárt nem okozó irányárat használtuk fel. Ezt követően a rendes érték és a felhasznált kárt nem okozó irányár súlyozott átlaga alapján számítottuk ki a minimális importárakat. A súlyozó tényezőt a vállalkozások Unióba irányuló importvolumenének aránya alapján állapítottuk meg, amikor az értékvám a kárkülönbözeten alapult, illetve a vállalkozások importvolumenének aránya alapján, amikor az értékvám a kár megszüntetéséhez szükséges szinten alapult. Minden egyes minimális importár a három termékkategória mindegyikén belül a különböző terméktípusok árai (rendes érték és irányárak) súlyozott átlagának felel meg.

(188) A három különböző termékkategóriára vonatkozó három minimális importár valamennyi exportáló gyártóra és valamennyi érintett országra alkalmazandó, amennyiben az uniós határparitáson számított CIF-ára minimális importárral egyenlő vagy annál magasabb (amely esetben nem kell vámot fizetni). Amennyiben vámfizetésre van szükség – azaz amikor az exportárak a minimális importáraknál alacsonyabbak – az alkalmazandó vámmérték az alkalmazandó minimális importár és a vámfizetés előtti, nettó, uniós határparitáson megállapított ár közötti különbözet, vagy az értékvám mértéke közül az alacsonyabb érték. Ennek megfelelően minden egyes exportáló gyártóra egyedi vámtétel alkalmazandó. A vám összege semmilyen körülmények között nem lehet magasabb az értékvám mértékénél, amely minden egyes exportáló gyártó és minden egyes érintett ország esetében egyedi. Amint azt több érdekelt fél javasolta, alternatív forgatókönyvként exportáló gyártónként különböző minimális importár került volna bevezetésre. Ez azonban legalább 21 különböző minimális importárat jelentene (azaz három minimális importár a három különböző termékkategóriában, megszorozva a hét együttműködő exportáló gyártóval), ami rendkívül nehézkessé – mondhatni kivitelezhetetlenné – tenné az intézkedések végrehajtását a vámhatóságok számára.

(189) A minimális importárakat ezt követően összehasonlítottuk a vizsgálati időszak után az uniós piacon tapasztalt eladási árakkal. Az ezekre az árakra vonatkozó adatokat a felhasználóktól és az uniós gazdasági ágazattól szereztük be az ideiglenes nyilvánosságra hozatalt követő vizsgálat folyamán, az (5) és (6) preambulumbekezdésben leírtak szerint. A vizsgálat feltárta, hogy a három különböző termékkategóriában a javasolt minimális importárak – és különösen az első osztályú termékekre vonatkozó minimális importár – általában alacsonyabbak voltak a vizsgálati időszakot követő eladási áraknál, ami azt jelenti, hogy nem kell vámot fizetni. A (182) és (183) preambulumbekezdésben foglaltak szerint, a vizsgálat ezen megállapítását alátámasztották az uniós gazdasági ágazat, több felhasználó és az amerikai exportáló gyártó nyilatkozatai is.

(190) Fentiek fényében a Bizottság a felhasznált módszertannal és a minimális importárak szintjével kapcsolatos összes panaszt elutasította.

(191) Ami azt az állítást illeti, miszerint a Bizottság rögzíti az árakat, a Bizottság emlékeztet arra, hogy három minimális importárat állapított meg három különböző termékkategóriára annak érdekében, hogy felszámolja a káros dömping hatását és megóvja a felhasználókat a vizsgálati időszak utáni indokolatlan áremelkedés kedvezőtlen hatásától, amint az a fenti (169) preambulumbekezdésben is szerepel. A Bizottság nem idézi elő a piac torzulását az uniós piaci árak tekintetében, amelyek általában magasabbak a javasolt minimális importáraknál, ahogy azt a (189) preambulumbkezdés is kifejti. Továbbá a minimális importárak nem küszöbárak, így az exportáló gyártók – amennyiben úgy kívánják – a minimális importáraknál alacsonyabb árakon is értékesíthetik termékeiket. Következésképpen az exportáló gyártók és az uniós gyártók továbbra is versenyezhetnek egymással az árképzésüket tekintve, a megállapított minimális importáraktól függetlenül.

(192) Ami azt az állítást illeti, miszerint (egy vagy) két minimális importár megfelelőbb lett volna, mint a javasolt három minimális importár, a Bizottság rámutatott az objektív árkülönbözetre (kb. 170 EUR tonnánként, lásd a (176) preaumbulumbekezdést) az első és a második termékkategória tekintetében, amelyek egyaránt az érintett termék nagy permeabilitású típusaiból állnak. Amennyiben mindössze két minimális importárat határoznánk meg, amelyek között a választóvonal az érintett termék hagyományos és nagy permeabilitású típusai között található, az első termékkategória (azaz a legfeljebb 0,90 W/kg maximális vasveszteségű terméktípusok) árai lényegében összekapcsolódnának a második termékkategória áraival, amely főleg az érintett termék nagy permeabilitású, jóllehet magasabb maximális vasveszteséggel rendelkező típusait foglalja magában. Amennyiben ilyen módszertant követnénk, a legmagasabb minőségű nagy permeabilitású terméktípusok minimális importárát arányosan alábecsülnénk. Azt az állítást tekintve, miszerint az egyes exportáló gyártók tekintetében nem alkalmaznak egyedi vámtételeket, a Bizottság a fenti (187) preaumbulumbekezdésre hivatkozik, amely ismerteti azt a módszertant, amelynek megfelelően egyedi vámtételeket kell alkalmazni abban az esetben, ha értékvám fizetése szükséges.

(193) Ami azt az állítást illeti, miszerint a Bizottságnak nem az összes termelési költséget kellene alapul vennie a kárt nem okozó szint kiszámításához, hanem ehelyett bármely, az adott tényleges és versenyképes gyártó által viselt költséget el kellene fogadnia, a Bizottság emlékeztet arra, hogy a számításai ellenőrzött adatokon alapultak. Ezenfelül, mivel ezt az állítást nem támasztották alá és nem nyújtottak be alternatív módszertant arra vonatkozóan, hogy hogyan kellene elvégezni a termelési költségek ilyen kiigazítását, a Bizottság az állítást elutasította.

(194) A minimális importár évi 5 %-kal történő csökkentésére irányuló javaslat nem összeegyeztethető a káros dömping felszámolásának célkitűzésével. Továbbá nem nyújtottak be olyan bizonyítékot, amely alátámasztaná az évi 5 %-os csökkentés indokoltságát.

(195) A kizárólag az érintett termék minősítésnek nem megfelelő vagy alacsonyabb minőségű típusait tartalmazó negyedik termékkategória létrehozására irányuló kérelem tekintetében a Bizottság úgy véli, hogy nem áll rendelkezésre olyan világos mérce, amely lehetővé tenné az ilyen további felosztást. Egyébiránt a minimális importárak a terméktípusok keverékén alapulnak, attól függetlenül, hogy vágatlan vagy vágott típusokról van-e szó, illetve hogy azok alacsonyabb minőségűek-e vagy sem. A három különböző termékkategória a maximális vasveszteségen alapul, amely egy objektív, megkülönböztetésmentes kritérium.

(196) Két felhasználó kérte továbbá az intézkedések időtartamának öt évnél rövidebb időszakra történő korlátozását, arra hivatkozva, hogy nem szükséges 2–3 évnél hosszabb biztonsági háló ahhoz, hogy az uniós GOES-ágazat elegendő ösztönzőt kapjon a magas színvonalú GOES-típusok termelésébe való beruházáshoz.

(197) Mindazonáltal a felhasználók nem támasztották alá bizonyítékokkal állításukat, miszerint egy viszonylag rövid, 2–3 éves időszak elegendő a beruházáshoz és a beruházás legalább részleges megtérüléséhez. Az alaprendelet 11. cikkének (2) bekezdésében foglaltak szerint a végleges dömpingellenes vám a bevezetésétől számított öt év múlva szűnik meg.

(198) A piaci viszonyok megváltozása esetén az alaprendelet több lehetőséget biztosít. Amennyiben a változás tartós, az alaprendelet 11. cikkének (3) bekezdése értelmében kérhető az intézkedések további fenntartása szükségességének felülvizsgálata, feltéve hogy a végleges intézkedés megállapítása óta egy ésszerű – legalább egyévnyi – idő eltelt. Amennyiben a változás átmeneti, az alaprendelet 14. cikkének (4) bekezdése úgy rendelkezik, hogy a piaci viszonyok átmeneti megváltozása esetén az intézkedések felfüggeszthetők, ha a felfüggesztés eredményeként további kár nem valószínűsíthető. A Bizottság mihamarabb értékelni fogja a fenti két rendelkezés valamelyikével összefüggésben benyújtott, kellően megindokolt kérelmek megalapozottságát, hogy ezáltal kiegyensúlyozott védelmet biztosítson a káros dömpinggel szemben.

(199) Végül, az orosz exportáló gyártó kifogását, miszerint a minimális importár nem alapulhat kizárólag a maximális vasveszteségen, a Bizottság elutasította az alábbi okokból: A maximális vasveszteség objektív kritérium az érintett termék különböző típusainak egymástól való megkülönböztetésére, miközben az érintett termék első és másodosztályú típusai közötti különbségtétel meglehetősen szubjektív értékelésen alapul, ami megnehezítené az intézkedések végrehajtásának ellenőrzését. Továbbá a minimális importár különbséget tesz az egyes exportáló gyártók és az érintett országok között, ahogyan azt a fenti (187) preambulumbekezdésben részletesen ismertettük.

(200) Az ebben a rendeletben meghatározott, egyes vállalatokra alkalmazandó egyedi dömpingellenes intézkedéseket e vizsgálat eredményei alapján állapították meg. Ennek megfelelően az intézkedések az e vizsgálat során az e vállalatok tekintetében feltárt helyzetet tükrözik. Ezen intézkedések kizárólag az érintett országokból származó és a megnevezett jogi személyek által előállított érintett termék behozatalára vonatkoznak. Az e rendelet rendelkező részében külön nem említett vállalatok – köztük a konkrétan említett vállalatokkal kapcsolatban álló vállalatok – által gyártott importált érintett termékre a „minden más vállalatra" vonatkozó intézkedések alkalmazandók. Esetükben az egyedi dömpingellenes intézkedések egyike sem alkalmazandó.

(201) Amennyiben egy vállalat módosítja a jogalany nevét, illetve új gyártási vagy értékesítési egységet hoz létre, kérelmezheti a szóban forgó egyedi dömpingellenes intézkedések alkalmazását. A kérelmet a Bizottsághoz kell intézni ([1]). A kérelemnek tartalmaznia kell valamennyi releváns információt, ideértve a vállalat termeléssel kapcsolatos tevékenységeinek módosulását, valamint a belföldi és exportértékesítésekhez kapcsolódó olyan módosulásokat, amelyek például névváltozással vagy a gyártási és értékesítési egységekben bekövetkezett változással függenek össze. A Bizottság indokolt esetben módosítani fogja azon vállalatok jegyzékét, amelyek tekintetében egyedi dömpingellenes intézkedéseket alkalmaznak.

(202) Annak érdekében, hogy az intézkedések kijátszásának veszélye a lehető legkisebb legyen, a dömpingellenes intézkedések szabályszerű alkalmazásának biztosítására jelen esetben egyedi intézkedések szükségesek. Ezen egyedi intézkedések az alábbiakat foglalják magukban: a tagállamok vámhatóságai előtt olyan érvényes kereskedelmi számla és érvényes üzemi vizsgálati bizonylat bemutatása, amely megfelel az e rendelet cikkeiben meghatározott követelményeknek. Az ilyen számlával és üzemi vizsgálati bizonylattal nem kísért behozatalokra az összes többi gyártóra alkalmazandó értékvám vonatkozik, a minimális importárakra történő utalás nélkül.

(203) Amennyiben az alaprendelet 13. cikkének (1) bekezdésével összhangban bevezetett intézkedések következtében a kereskedelem szerkezete megváltozik, kijátszásellenes vizsgálat indítható és – feltéve, hogy a feltételek teljesülnek – értékvám vethető ki.

(204) Továbbá az intézkedések bármely lehetséges – különösen kapcsolt társaságok közötti – átvállalása elleni legmegfelelőbb védekezés céljából a Bizottság az alaprendelet 12. cikkének (1) bekezdése keretében haladéktalanul felülvizsgálatot indít, és amennyiben bizonyítékot kap ilyen viselkedésről, a behozatalokat az alaprendelet 14. cikke (5) bekezdésének megfelelően nyilvántartásba veszi.

3. **Az ideiglenes vámok be nem szedése**

(205) Az érintett termék behozatalaira a 2015. május 13. és 2015. november 13. közötti időszakban alkalmazandó, 21,6 % és 35,9 % között változó mértékű értékvám formájában kivetett ideiglenes vámokat nem kell beszedni. A Bizottság úgy ítélte meg, hogy az ügy különleges körülményei között az ideiglenes vámok beszedése, amely a végleges vámok beszedésétől eltérő formában történt, nem áll összhangban az Unió érdekeivel, tekintettel arra, hogy az adott időszakban az árak általában magasabbak voltak a megállapított minimális importáraknál.

(206) Az alapvető tényekről és szempontokról, amelyek a végleges dömpingellenes vámok elrendelésére irányuló javaslathoz vezettek, minden felet tájékoztattak. A felek lehetőséget kaptak továbbá arra, hogy a nyilvánosságra hozatalt követően adott határidőn belül felszólalhassanak. A többi érintett fél által benyújtott észrevételek megfelelő figyelembevétele megtörtént, de nem voltak köztük olyanak, amelyek módosították volna a megállapításokat.

H. **KÖTELEZETTSÉGVÁLLALÁSOK**

(207) Az orosz és a koreai exportáló gyártó ajánlott fel kötelezettségvállalásokat az alaprendelet 8. cikkének (1) bekezdésével összhangban. A koreai exportáló gyártó később visszavonta a kötelezettségvállalás felajánlását.

([1]) European Commission, Directorate-General for Trade, Directorate H, 1049 Brussels, Belgium.

(208) Az orosz exportáló gyártó két típusú GOES-terméket exportál („első osztályú” és „nem első osztályú” típusúakat, az utóbbiakat felületi hibákkal), ezek mindegyike a legalacsonyabb termékválasztékba tartozik (a maximális vasveszteség nagyobb mint 1,05 W/kg). E termékkategórián belül két minimális importárat kért a vám tekintetében megállapítottakon kívül annak érdekében, hogy különbséget lehessen tenni az érintett termék két típusa között, amelyeket az Unióba exportál. Az orosz exportáló gyártónak számos kapcsolt vállalkozása van az Unióban, ennek ellenére az érintett terméket ez idáig kizárólag Svájcban értékesítette egy vele kapcsolatban álló svájci kereskedőn keresztül.

(209) A Bizottság megvizsgálta ezt az ajánlatot az intézkedések formájára, tehát a terméktípusok három kategóriája vonatkozásában megállapított minimális importárakra tekintettel, amelyek az összes érintett országból származó minden exportáló gyártóra irányadók, amint az a fenti (175) és (176) preambulumbekezdésben szerepel. A kötelezettségvállalási ajánlat lényegesen eltér e megközelítéstől, és a vállalat vonatkozásában egyedi intézkedést tenne szükségessé.

(210) Az első osztályú és nem első osztályú termékek közötti különbségtétel erősen szubjektívnak tűnt a végrehajtási intézkedések alkalmazása szempontjából, tekintettel arra, hogy a két terméktípust egy orosz szabvány alapján javasolt megkülönböztetni. A Bizottság úgy ítélte meg, hogy ez megvalósíthatatlanná teszi a kötelezettségvállalást, annál is inkább, mivel ezt a szabványt a terméktípusok közötti, vasveszteségen alapuló különbségtétel kiegészítéseként kellene alkalmazni.

(211) Ezen kívül az a tény, hogy az orosz exportáló gyártó számos terméktípust (az érintett termék teljes termékskáláját) értékesít az Unión belül, valamint annak vállalati struktúrája megnehezíti a Bizottság szolgálatai számára az ajánlat nyomon követését, különösen az intézkedések formájára tekintettel, tehát amiatt, hogy értékvámok helyett mindhárom terméktípus-kategória vonatkozásában minimális importárak kerültek kialakításra. Végül pedig, amint az a (149) és (169) preambulumbekezdésekben részletesen kifejtettek szerint ebben a konkrét ügyben már figyelembevételre került a minimális importáraknak az általános uniós érdekre valamint a felhasználói érdekekre gyakorolt hatása. Ezért ez az árra vonatkozó kötelezettségvállalás elutasításának újabb indokát jelenti.

(212) A fentiekre tekintettel, valamint általános megfontolások alapján a Bizottság elutasította az orosz exportáló gyártótól származó kötelezettségvállalásra vonatkozó ajánlatot.

(213) Az e rendeletben előírt intézkedések összhangban vannak az alaprendelet 15. cikkének (1) bekezdése értelmében létrehozott bizottság véleményével.

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

1. A Bizottság végleges dömpingellenes vámot vet ki a Kínai Népköztársaságból, Japánból, a Koreai Köztársaságból, az Oroszországi Föderációból és az Amerikai Egyesült Államokból származó, 0,16 mm vastagságot meghaladó, jelenleg az ex 7225 11 00 KN-kód alá besorolt (TARIC-kód: 7225 11 00 11, 7225 11 00 15 és 7225 11 00 19) és ex 7226 11 00 KN-kód alá besorolt (TARIC-kód: 7226 11 00 12, 7226 11 00 14, 7226 11 00 16, 7226 11 00 92, 7226 11 00 94 és 7226 11 00 96), szilícium-elektromos acélból készült szemcseorientált síkhengerelt termékek behozatalára.

2. Az (1) bekezdésben meghatározott, és a (4) bekezdésben megnevezett jogalanyok által gyártott termékre alkalmazandó végleges dömpingellenes vámtétel a (3) bekezdésben rögzített minimális importár és a nettó, vámfizetés előtti, uniós határparitáson számított ár közötti különbözet, ha ez utóbbi alacsonyabb a minimális importárnál. Nem kell vámot beszedni, ha az uniós határparitáson számított nettó ár ugyanakkora vagy magasabb, mint a (3) bekezdésben meghatározott megfelelő minimális importár. A vám összege semmilyen körülmények között nem haladhatja meg a (4) bekezdésben meghatározott értékvám-tételeket.

3. A (2) bekezdés alkalmazásában a lenti táblázatban megállapított minimális importár az irányadó. Amennyiben a behozatal utáni ellenőrzésen megállapítást nyer, hogy az első független fogyasztó által ténylegesen kifizetett uniós határparitáson számított nettó ár (behozatal utáni ár) alacsonyabb, mint az uniós határparitáson számított vám előtti nettó ár – amint az a vámárunyilatkozatból származik –, és a behozatal utáni ár alacsonyabb, mint a minimális importár, a lenti táblázatban meghatározott minimális importár, valamint a behozatal utáni ár különbségével egyenértékű vámot kell alkalmazni, kivéve ha a (4) bekezdésben meghatározott értékvám alkalmazása és a behozatal utáni ár (a ténylegesen fizetett ár plusz az értékvám) olyan összeghez vezet, amely alacsonyabb a lenti táblázatban megállapított minimális importárnál.

Érintett országok	Termékválaszték	Minimális importár (EUR/tonna a termék nettó tömegére)
Kínai Népköztársaság, Japán, Amerikai Egyesült Államok, Oroszországi Föderáció, Koreai Köztársaság	Legfeljebb 0,90 W/kg maximális vasveszteségű termékek	2 043 EUR
	0,90 W/kg-nál nagyobb, de legfeljebb 1,05 W/kg maximális vasveszteségű termékek	1 873 EUR
	Legfeljebb 1,05 W/kg maximális vasveszteségű termékek	1 536 EUR

4. A (2) bekezdés alkalmazásában a lenti táblázatban megállapított értékvám-tételek irányadók.

Vállalat	Értékvám	TARIC-kiegészítő kód
Baoshan Iron & Steel Co., Ltd., Sanghaj Kínai Népköztársaság	21,5 %	C039
Wuhan Iron & Steel Co., Ltd., Wuhan, Kínai Népköztársaság	36,6 %	C056
JFE Steel Corporation, Tokió, Japán	39,0 %	C040
Nippon Steel & Sumitomo Metal Corporation, Tokió, Japán	35,9 %	C041
POSCO, Szöul, Koreai Köztársaság	22,5 %	C042
OJSC Novolipetsk Steel, Lipeck; VIZ Steel, Jekatyerinburg, Oroszországi Föderáció	21,6 %	C043
AK Steel Corporation, Ohio, Amerikai Egyesült Államok	22,0 %	C044

5. Az (1) bekezdésben meghatározott, és a (4) bekezdésben nem kifejezetten említett, bármely más vállalat által gyártott termékre alkalmazandó végleges dömpingellenes vámtétel az alábbi táblázatban meghatározott vámtétel.

Vállalat	Értékvám	TARIC-kiegészítő kód
Bármely más kínai vállalat	36,6 %	C999
Bármely más japán vállalat	39,0 %	C999
Bármely más koreai vállalat	22,5 %	C999
Bármely más orosz vállalat	21,6 %	C999
Bármely más amerikai vállalat	22,0 %	C999

6. A (4) bekezdésben említett vállalatok vonatkozásában megállapított intézkedések alkalmazásának feltétele az I. és II. mellékletben meghatározott követelményeknek megfelelő, érvényes kereskedelmi számla és üzemi vizsgálati bizonylat bemutatása a tagállamok vámhatóságainak. Amennyiben sem az üzemi vizsgálati bizonylat, sem a számla bemutatására nem kerül sor, az összes többi vállalatra vonatkozó vámtételek alkalmazandók. Az üzemi vizsgálati bizonylat minden tekercs esetében egyenként felsorolja a tényleges maximális vasveszteséget watt per kilogrammban, 50 Hz frekvencián és 1,7 tesla a mágneses indukció mellett.

7. A név szerint megnevezett gyártóknál, és azokban az esetekben, amikor az áru a szabad forgalomba bocsátást megelőzően megsérül, és így a ténylegesen kifizetett vagy fizetendő árat a vámérték megállapítása érdekében részarányosítják a Közösségi Vámkódex létrehozásáról szóló 2913/92/EGK tanácsi rendelet végrehajtására vonatkozó rendelkezések megállapításáról szóló, 1993. július 2-i 2454/93/EGK bizottsági rendelet (HL L 253., 1993.10.11., 1. o.) 145. cikkével összhangban, akkor a fent meghatározott minimális importárat a ténylegesen kifizetett vagy fizetendő árral arányosan csökkenteni kell. A fizetendő vám így megegyezik a csökkentett minimális importár és a nettó, vámkezelés előtti, uniós határparitáson számított csökkentett ár különbségével.

8. Minden más vállalat esetében, és azokban az esetekben, amikor az áruk megsérültek, mielőtt szabad forgalomba bocsátják őket, és ezért a ténylegesen fizetett vagy fizetendő ár arányosításra kerül a vámérték meghatározásához, a 2454/93/EGK rendelet 145. cikkének megfelelően, a dömpingellenes vám összege, amelyet a fenti (2) bekezdés alapján kell kiszámítani, olyan százalékban csökkentendő, amely megfelel a ténylegesen fizetett vagy fizetendő árral való arányosításnak.

9. Eltérő rendelkezés hiányában a vámokra vonatkozó hatályos rendelkezések alkalmazandók.

2. cikk

A 763/2015/EU rendelet szerinti ideiglenes dömpingellenes vám formájában biztosított összegeket el kell engedni.

3. cikk

Ez a rendelet az Európai Unió Hivatalos Lapjában való kihirdetését követő napon lép hatályba.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, 2015. október 29-én.

a Bizottság részéről

az elnök

Jean-Claude JUNCKER

I. MELLÉKLET

Az 1. cikk (6) bekezdésében említett érvényes kereskedelmi számlán fel kell tüntetni a számlát kibocsátó szerv tisztségviselője által aláírt nyilatkozatot az alábbi formátumban:

— A kereskedelmi számlát kiállító szerv tisztviselőjének neve és beosztása.

— Nyilatkozat: „Alulírott igazolom, hogy az e számla tárgyát képező, az Európai Unióba történő kivitelre értékesített (mennyiség) (vasveszteség) szemcseorientált elektromos acélt a(z) (vállalat neve és címe) (TARIC-kiegészítő kód) állította elő (érintett ország)-ban/-ben. Kijelentem, hogy az e számlán szereplő adatok hiánytalanok és megfelelnek a valóságnak."

Dátum és aláírás

II. MELLÉKLET

Az 1. cikk (6) bekezdésében említett érvényes üzemi vizsgálati bizonylaton fel kell tüntetni az üzemi vizsgálati bizonylatot kibocsátó szerv tisztségviselője által aláírt nyilatkozatot az alábbi formátumban:

— A kereskedelmi számlát kiállító szerv tisztviselőjének neve és beosztása.

— Nyilatkozat: „Alulírott igazolom, hogy az e üzemi vizsgálati bizonylat tárgyát képező, az Európai Unióba történő kivitelre értékesített szemcseorientált elektromos acélt, amelynek maximális vasvesztesége 50Hz frekvencia és 1,7 Tesla mágneses indukció mellett Watt per kilogrammban, mérete pedig mm-ben van feltüntetve az üzemi vizsgálati bizonylaton, a(z) (vállalat neve és címe) (TARIC-kiegészítő kód) állította elő (érintett ország)-ban/-ben. Kijelentem, hogy az ebben az üzemi nyilatkozatban megadott információk teljes körűek és megfelelnek a valóságnak."

Dátum és aláírás